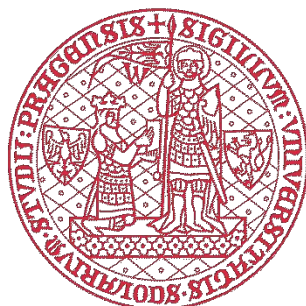

UNIVERZITA KARLOVA

Filozofická fakulta

Katedra psychologie

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Kateřina Zíková

Psychologické aspekty předstírání orgasmu

Psychological Aspects of Pretending Orgasm

Poděkování

V první řadě bych ráda poděkovala vedoucímu své bakalářské práce prof. PhDr. Petru Weissovi, Ph.D., DSc. nejen za cenné rady poskytnuté během konzultací, ale také za ochotu, lidský přístup a odvahu mě v tomto tématu podpořit. Co se týče analýzy dat, děkuji především Mgr. et Mgr. Filipu Děchtěrenkovi, Ph.D. za věnovaný čas a laskavost. Dále můj vděk patří všem blízkým, kteří mě při psaní práce podporovali a nakonec i všem respondentům, kteří vyplnili můj dotazník.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 28.4. 2022

Kateřina Ziková

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá psychologickými aspekty předstírání orgasmu. Toto klamavé chování nejčastěji vzniká při výskytu orgastické dysfunkce jedince, a tak je těmto potížím věnována první kapitola. V následující části je zmíněna prevalence tohoto fenoménu, způsoby předstírání a jeho jednotlivé souvislosti, které vyplývají z dosavadních studií v této oblasti. Jedinec může být k předstírání motivován vnějšími, vnitřními či vztahovými faktory, a proto jsou v práci rozebrány jednotlivé důvody vedoucí k tomuto chování. Dále jsou zde shrnuty souvislosti předstírání orgasmu s citovou vazbou jedince v dospělosti, partnerskou komunikací a spokojeností. V empirické části práce byl realizován výzkum, který pomocí překladu inventáře PORM zkoumal nejčastější důvody k předstírání orgasmu u jedinců v České republice a jejich souvislosti s frekvencí tohoto chování a vybranými socio-demografickými proměnnými. Po analýze téměř dvou set odpovědí bylo zjištěno, že české ženy ve srovnání s muži více předstírají kvůli partnerovi a z důvodu zlepšení emoční komunikace/blízkosti a muži naopak z důvodu nejistoty a manipulace/moci. Respondenti, kteří užívají tuto klamavou strategii častěji, uváděli signifikantně více předstírání z důvodu „Dobry pocit“, „Kvůli partnerovi“, „Nejistota“ a „Emoční komunikace/blízkost“. Motiv „Nezájem o sex“ se naopak významně častěji objevoval u jedinců, kteří předstírají příležitostně. Mezi skupinami s různou sexuální orientací a vzděláním nebyl objeven žádný rozdíl.

Klíčová slova

citová vazba v dospělosti, důvody k předstírání orgasmu, komunikace, orgastické dysfunkce, předstírání orgasmu, spokojenost

Abstract

This bachelor thesis focuses on the psychological aspects of pretending orgasm. In most cases this deceptive behaviour is caused by sexual dysfunction, therefore the first chapter is devoted to these difficulties. In the following section the prevalence of this phenomenon is discussed as well as the methods of pretending and other findings based on previous studies in this area. An individual may be motivated to pretend by circumstantial, internal, and relational factors, thus the thesis discusses various reasons leading to this behaviour. Furthermore, associations of pretending orgasm with adult attachment, communication between partners and satisfaction are summarized. In the empirical part of the thesis, research was conducted using the translated PORM inventory to explore the most common reasons for pretending orgasm in the Czech Republic and their associations with its frequency and certain socio-demographic variables. After the analysis of almost two hundred responses, it was found that Czech women, in comparison to Czech men, pretend more for their partner's sake and to improve emotional communication/closeness, whereas men pretend more because of insecurity and manipulation/power. Respondents who often use this deceptive strategy reported significantly more pretending for the reasons "Feels good", "For partner", "Insecurity" and "Emotional communication/closeness". In contrast, the motive "Not into sex" was significantly more common among individuals who feigned orgasm only occasionally. No difference was found between groups with different sexual orientation and education.

Keywords

adult attachment, reasons for pretending orgasm, communication, orgasmic dysfunction, pretending orgasm, satisfaction

Obsah

Úvod.....	6
Literárně přehledová část	8
1. Mužský a ženský orgasmus	8
2. Dysfunkce orgasmu	10
2.1 Příčiny orgastických dysfunkcí.....	11
2.2 Ženské orgastické dysfunkce	11
2.3 Mužské orgastické dysfunkce	12
2.4 Řešení orgastických dysfunkcí	12
2.4.1 Farmakoterapie	13
2.4.2 Návčiková terapie	13
2.4.3 Dlouhodobá psychoterapie	15
2.4.4 Sexuální osvěta	15
2.4.5 Maladaptivní copingové strategie.....	16
3. Předstírání orgasmu	17
3.1 Prevalence předstírání orgasmu	17
3.2 Způsoby předstírání orgasmu.....	18
3.3 Širší souvislosti předstírání orgasmu.....	19
3.4 Motivy k předstírání orgasmu.....	20
3.4.1 Dobrý pocit.....	21
3.4.2 Kvůli partnerovi.....	21
3.4.3 Nezájem o sex.....	22
3.4.4 Manipulace / moc.....	24
3.4.5 Nejistota	24
3.4.6 Emocionální komunikace / blízkost.....	25
3.4.7 Jiné důvody.....	26
3.5 Předstírání orgasmu v souvislosti s typem citové vazby v dospělosti.....	26
3.6 Předstírání orgasmu v souvislosti se sexuální komunikací a spokojeností.....	30

Výzkumná část	34
4. Cíle výzkumu a výzkumné otázky.....	37
5. Design výzkumného projektu.....	38
5.1 Metody získávání dat.....	39
5.2 Etika výzkumu	40
6. Výzkumný soubor.....	40
7. Výsledky.....	41
8. Diskuse.....	45
Závěr	49
Seznam použité literatury.....	51
Seznam grafů.....	63
Seznam tabulek.....	64
Seznam zkratk.....	65
Příloha 1.	I
Příloha 2.	III
Příloha 3.	V
Příloha 4.	VI

Úvod

Ačkoli je společnost sexuálním tématům čím dál více otevřena, některá jsou stále opomíjena. Jedním z tabuizovaných témat je orgasmus, jedna z centrálních emocí, která přináší potěšení nejen jedinci samotnému, ale je díky němu také budována blízkost mezi partnery. U značné části populace však k pocitovému vyvrcholení nedochází, což jedince motivuje k hledání alternativních řešení. V dnešní době existuje řada terapeutických postupů, jak orgastické dysfunkce léčit. Mnozí jedinci však při partnerských sexuálních aktivitách volí strategii předstírání orgasmu, která může mít vliv jak na vlastní psychickou pohodu, tak na partnerskou spokojenost. Vzhledem k tomu, že potíže s vyvrcholením mívají spíše ženy, je u nich častější i jeho předstírání. Naopak u mužů je tato sexuální praktika přehlížena, ačkoli výzkumy mluví o poměrně vysoké prevalenci i u nich.

Cílem literárně-přehledové části práce je poskytnout souhrn dosavadních poznatků v oblasti předstírání orgasmu. Vzhledem k tomu, že české publikace z této oblasti téměř neexistují, je v práci čerpáno především z výsledků zahraničních studií. Čtenář je nejprve uveden do problematiky orgastických dysfunkcí, které nejčastěji stojí za předstíráním orgasmu. Rozebrány jsou zde kromě jednotlivých typů mužských a ženských potíží i jejich nejčastější příčiny a možnosti řešení. V práci jsou nastíněny základní principy farmakoterapie, sexuální terapie, dlouhodobé psychoterapie a dále zmíněna důležitost sexuální osvěty. Vzhledem k multifaktoriální etiologii orgastických dysfunkcí je kladen důraz na kombinaci farmakoterapie s behaviorálními a psychologickými postupy. Práce skrze maladaptivní strategie zvládání orgastických potíží plynule přechází k tématu předstírání orgasmu.

Nejprve se zabýváme prevalencí tohoto fenoménu u mužů i žen a širšími souvislostmi, které vyplývají z výzkumů. Následně jsou zde rozebrány způsoby, jak může jedinec klamavé chování realizovat. Ačkoli je předstírání orgasmu u mužů technicky znatelně náročnější, nelze jej vyloučit, obzvláště když pod definici tohoto fenoménu spadá i obyčejné lhaní o vyvrcholení.

Následující kapitoly jsou věnovány takovým psychologickým aspektům tohoto fenoménu, které mohou mít terapeutický přesah. Nejprve jsou diskutovány jednotlivé důvody k předstírání orgasmu, které souvisí jak s intrapsychickými a vztahovými potřebami jedince, tak i externími faktory. Právě motivace ke klamavému chování hraje

důležitou roli v tom, jaký dopad má předstírání na jedince. V další kapitole nahlížíme na tuto praktiku skrze typ citové vazby jedince. Z výzkumů vyplývá, že typ attachmentu v dospělosti souvisí s chováním v partnerských vztazích, pod které spadají i sexuální aktivity. Předstírání orgasmu může v tomto kontextu sloužit jako nástroj k regulaci vztahu i vlastních pocitů, k čemuž jedinci s nejistými typy vazeb používají typické hyperaktivační či deaktivační mechanismy. V kapitole jsou popsány výsledky jediné studie, která se zabývala vztahem mezi typem attachmentu v dospělosti a jednotlivými důvody k předstírání orgasmu (Láng et al., 2020). Na konci teoretické části je tento fenomén rozebrán v souvislosti s partnerskou komunikací a spokojeností. Simulace vyvrcholení je sledována v rámci obou proměnných náraz, protože jsou vzájemně provázány (Herbenick et al., 2019).

Výzkumná část práce si klade za cíl prozkoumat důvody k předstírání orgasmu u dospělých jedinců v České republice a zjistit jejich souvislosti s vybranými socio-demografickými charakteristikami jedinců. Pro tyto účely je v práci použit český překlad inventáře Pretending Orgasm Reasons Measure (PORM), který zkoumá motivaci mužů i žen. Na základě výsledků validizační studie (Goodman et al., 2017) jsou zde ověřovány hypotézy týkající se souvislosti důvodů k předstírání orgasmu s pohlavím (ženy častěji předstírají kvůli partnerovi, muži z důvodu nejistoty, manipulace/moci a emoční komunikace/blízkosti) a věkem (předstírání kvůli partnerovi klesá s věkem, předstírání z důvodu zlepšení emoční komunikace/blízkosti s věkem stoupá). Dále je zkoumána jejich souvislost se sexuální orientací, vzděláním a frekvencí předstírání orgasmu. V závěru jsou nejen diskutovány výsledky výzkumu, ale také jeho limity a možný přínos práce.

V celém textu je citováno podle normy APA (2020).

Literárně přehledová část

1. Mužský a ženský orgasmus

Orgasmus je spolu se zamilovaností a sexuálním vzrušením v odborné literatuře popisován jako základní sexuální emoce. Jde o pocitové vyvrcholení projevující se stahy pánevního svalstva, které je zpravidla doprovázeno výrazným emočním prožitkem (Zvěřina, 2010). Orgasmus přináší intenzivní rozkoš a je většinou považován za jeden z cílů sexuálních aktivit.

Vyvrcholení začalo nabývat důležitosti až ve dvacátém století, kdy se o sexuálním styku začalo veřejně mluvit i jako o zdroji potěšení. Za hlavní průkopníky vědy v této oblasti můžeme považovat W.H. Masterse a V. E. Johnson, kteří shrnuli poznatky o fyziologických reakcích mužů a žen v průběhu sexuální interakce, a později dokonce vydali publikaci věnující se partnerské sexuální terapii. Ve své knize *Human sexual response* poprvé popsali cyklus sexuálních reakcí, který se skládá ze čtyř fází – chronologicky se jedná o excitaci, plató, orgasmus a rezoluci (Masters & Johnson, 1966).

Vnitřní extatický prožitek orgasmu je u obou pohlaví doprovázen silnými fyzickými projevy. Autonomní nervový systém spouští stahy v dolních pánevních svalech v blízkosti pohlavních orgánů a řitního otvoru. Mimo to často dochází ke svalovým křečím v jiných částech těla, k samovolnému vydávání zvuků a euforickému vnímání. Mužský orgasmus navíc bývá spojen s ejakulací, která však není jeho nutnou podmínkou. Nizozemští vědci za použití pozitronové emisní tomografie sledovali aktivitu mozku během partnerských sexuálních aktivit a zjistili, že dochází především k aktivaci předního laloku mozečkového červa a hlubokých mozečkových jader a naopak k deaktivaci amygdaly, fusiformního závitu a levé ventromediální a orbitofrontální kůry (Georgiadis et al., 2009). U orgasmu se také uvolňují hormony oxytocin a dopamin.

Ačkoli je pocit uspokojení společný mužům i ženám, jejich orgasmus se v mnoha aspektech liší (Mah & Binik, 2002). Jako první je třeba zmínit jejich odlišnost z hlediska funkce a evolučních determinant. Zatímco u mužů má pocitové vyvrcholení reprodukční úlohu, u žen můžeme o jeho funkci diskutovat. Různé pohledy na ženský orgasmus popisují ve svých publikacích Elisabeth Lloyd (2005) nebo Catherine

Blackledge (2005). Ačkoli některé studie naznačují, že má i ženské vyvrcholení reprodukční význam (Baker & Bellis, 1993; Kaighobadi et al., 2012; Thornhill & Gangestad, 2008), prozatím neexistují důkazy, že by absence ženského orgasmu bránila početí.

Rozdíly mezi pohlavími jsou také patrné v četnosti a různorodosti orgasmů. Ve studiích téměř všichni muži uvádí, že při partnerském sexu zažili orgasmus a že ho dosahují ve většině případů (Haavio-Mannila & Kontula, 1997; Richters et al., 2006). Mužské vzrušení a vyvrcholení je zpravidla podmíněno vnější stimulací pohlavních orgánů. Ženský orgasmus je oproti mužskému variabilnější – dle místa, z něhož je vyvolán, rozlišujeme typ klitoridální, vaginální, uterinní a smíšený (Zvěřina, 2010). Ačkoli Freud prohlásil klitoridální orgasmus za nezralý a neplnohodnotný, vědecké studie mluví spíše v jeho prospěch. Klitoris má několik tisíc nervových zakončení, a tak není divu, že ženy mnohem častěji dosahují orgasmu při chování zahrnujícím stimulaci klitorisu než při samotné vaginální penetraci (Armstrong et al., 2012; Lloyd, 2005). Pravděpodobnost dosažení vyvrcholení u ženy je také vyšší, odehrává-li se styk v partnerském vztahu (Armstrong et al., 2012) a pokud dochází k různorodému sexuálnímu chování, včetně predehry, manuální a orální stimulace genitálu (Herbenick et al., 2010).

Ačkoli je empiricky podloženo, že orgasmu při partnerských sexuálních aktivitách dosahují ženy méně než muži (např. Frederick et al., 2017; Mintz, 2017), při masturbaci spolehlivě vyvrcholí 95 % mužů i žen (Brewer & Hendrie, 2011; Hite, 1976; Kinsey et al., 1953). Zatímco mužský preferovaný způsob masturbace napodobuje stimulaci při pohlavním styku, u žen se techniky liší (Kinsey et al., 1953). Zatímco během koitu dochází ke stimulaci vnitřních struktur klitorisu penisem, během masturbace je obvykle stimulován vnější žalud poštváčku (Carvalho & Leal, 2012; Hite, 1976). I při penetraci však může docházet k zevnímu dráždění - dle výzkumu Wallena a Lloyd (2011) jsou tak ve výhodě ty ženy, jejichž klitoris se nachází blízko poševního vchodu.

2. Dysfunkce orgasmu

Absence orgasmu a jiné orgastické potíže se vyskytují u značné části populace, nicméně přesná prevalence u mužů a žen není známa. Přehled studií zabývajících se četností těchto dysfunkcí u žen poskytuje například Marchand (2021) a u mužů Wincze a Carrey (2001).

Jedním z možných pojetí definice orgastických dysfunkcí je využití mezinárodní klasifikace. V Evropě používané 10. revizi Mezinárodní klasifikaci nemocí (2021) sexuální dysfunkce spadají pod kapitolu F52, tedy „Sexuální poruchy, které nejsou způsobeny organickou poruchou nebo nemocí“. Poruchy orgasmu (F52.3) jsou zde definovány jako stavy, kdy se orgasmus buď neobjevuje vůbec, nebo je zřetelně opožděn. Vzhledem k tomu, že většina výzkumů z oblasti sexuální psychologie vzniká v USA, je nutné zmínit americkou koncepci orgastických poruch. V páté revizi Diagnostického a statistického manuálu duševních poruch je porucha orgasmu definována jako zpoždění, výrazná nepravidelnost, absence či výrazné snížení intenzity orgasmu, přičemž tyto symptomy jedinci způsobují klinicky významný distress při alespoň 75 % sexuálních aktivit po dobu nejméně šesti měsíců. Sexuální dysfunkce by přitom neměla být vysvětlitelná jinou sexuální poruchou, léky, charakterem vztahu či jinými stresory (Raboch et al., 2015).

Každá dysfunkce by měla dle DSM-5 být při diagnostice blíže určena dle své povahy, rozsahu a doby vzniku. Důležitost bližší specifikace zmiňuje i Zvěřina (2010), a tak jsou v následujícím odstavci popsány jím uvedené kategorie, které se však s americkou alternativou z velké části shodují. Prognosticky nejméně příznivé jsou dysfunkce úplné, kdy zcela chybí některé fyziologické sexuální kvality. Je-li sexuální funkce do jisté míry zachována, hovoříme o dysfunkcích částečných. Potíže primárního charakteru jsou přítomny od začátku pohlavního života a jejich budoucí vývoj nelze přesně určit. U poruch sekundární povahy se naopak potíže objeví až po delším období bezporuchového sexuálního života a jsou často spojené s nástupem depresivní či jiné afektivní poruchy. V praxi se běžně setkáváme se selektivním (situačním) typem anorgasmie, kdy je orgasmu dosahováno jen za určitých podmínek. K vyvrcholení například dochází téměř vždy u masturbace, nekoitálního dráždění či při erotických snech, nikoli však při pohlavním styku s partnerem. Stejně tak mohou být problémy vázány pouze na jeden konkrétní vztah a vymizí při změně partnera. Pokud k potížím dochází za všech okolností, hovoříme o dysfunkci generalizované.

2.1 Příčiny orgastických dysfunkcí

Příčiny orgastických dysfunkcí jsou velmi pestré a většina odborníků se shoduje na jejich multifaktoriální etiologii. Vzhledem k častým psychosomatickým souvislostem sexuálních poruch je třeba brát v potaz jejich komplexní bio-psycho-sociální povahu (Zvěřina, 2010). Pro lepší porozumění je níže uveden stručný výčet možných příčin, které ve svých studiích uvádí například Marchand (2021) u ženského vzorku a u mužů Jenkins a Mulhall (2015).

V první řadě je třeba zmínit faktory fyzické, které hrají větší roli u mužů než u žen. Kromě fyziologicko-urologických indispozic může mít vliv i poškození nervového, hormonálního, vaskulárního či endokrinního systému, ať už primární povahy nebo jako následek přirozeného stárnutí, zranění či lékařského zákroku. Neblahý dopad na orgastickou funkci mohou mít i chronická onemocnění, která ovlivňují krevní oběh nebo nervový přenos. V neposlední řadě může k dysfunkci přispívat kouření, užívání alkoholu či jiných psychoaktivních látek a léků, především pak opioidů, antipsychotik a antidepressiv typu SSRI. Výrazný vliv na orgastickou funkci mají faktory psychické, které souvisí s individuálními charakteristikami jedince, jeho emočním stavem, ale i životními zkušenostmi. Výrazný negativní dopad má sexuální zneužívání jedince či jiné trauma. Nezřídka se také u pacientů setkáváme se zvýšeným stresem, depresí, úzkostí, nízkým sebevědomím, studem, negativním sebeobrazem nebo přístupem k sexu. Z psychosociálního a kulturního hlediska může mít vliv nedostatečná sexuální informovanost, postoje k sexu vyplývající z víry, vzdělání a rodinného či širšího kulturního prostředí. Důležitou roli nakonec hrají faktory vztahové, kdy orgasmus může být podmíněn úrovní komunikace mezi partnery, celkovou i sexuální partnerskou spokojeností a subjektivním vyladěním jedinců. V neposlední řadě obtížnost dosažení pocitového vyvrcholení může souviset se specifickou stimulací, ať už jde o dovednosti partnera nebo zvolenou sexuální techniku (Muehlenhard & Shippee, 2010; Zvěřina, 2010).

2.2 Ženské orgastické dysfunkce

Ženský orgasmus je v porovnání s mužským zranitelnější a náchylnější na situační a zevní vlivy. Ve studiích opakovaně vychází, že téměř desetina žen nedosáhne orgasmu po celý život, přičemž nejméně třetina ho zažívá jen za určitých podmínek (Zvěřina, 2010). Vzhledem k běžnému výskytu ženských orgastických dysfunkcí je otázkou, zda

by se tyto potíže u žen měly považovat za patologické. V literatuře se nesetkáváme s bližším dělením ženských anorgasmii, nicméně je velmi důležité zaměřit se na jejich příčinu a celkový charakter.

2.3 Mužské orgastické dysfunkce

Mužské orgastické dysfunkce jsou oproti ženským variabilnější. Ačkoli neexistují žádné časové normy pro dosažení orgasmu (Jenkins & Mulhall, 2015), někdy může načasování hrát významnou roli ve spokojenosti partnerů. Jako první typ uvedme tzv. „orgasmus retardatus“, kdy je k vyvolání orgasmu potřebná dlouhá a intenzivní stimulace. Potíže však může zažívat i jedinec, který dosahuje orgasmu příliš brzy. Jelikož je u většiny mužské populace vyvrcholení doprovázeno výronem semene, je v literatuře předčasné vyvrcholení často nesprávně nazýváno a zaměňováno s předčasnou ejakulací, tzv. „ejaculacia praecox“. V tomto kontextu je však důležité zmínit, že orgasmus a ejakulace jsou dva oddělené procesy, a tudíž nemusí proběhnout současně.

Pokud k výronu semene při vyvrcholení nedojde vůbec, hovoříme o tzv. „suchém orgasmu“, který se vyskytuje ve dvou formách. U pravé anejakulace dochází k bloádě inervace v první fázi ejakulačního procesu (emisi), a tak nedochází k vypuzení semene do močové trubice. Druhým typem je tzv. „retrográdní ejakulace“, kdy je semenná tekutina místo ven z těla vyprazdňována do močového měchýře.

Další popsanou orgastickou dysfunkcí je tzv. „asthenický orgasmus“. U jedince dochází ke slabému prožitku vyvrcholení, které je typicky doprovázeno sníženým množstvím a pomalým vypuzováním semenné tekutiny z uretry. Jako poslední uvedme tzv. anorgasmii, která je charakterizována úplnou neschopností prožít orgasmus při jakékoli sexuální aktivitě (Zvěřina, 2003).

2.4 Řešení orgastických dysfunkcí

Vzhledem ke komplexnosti mnohých sexuálních dysfunkcí, existuje i celá řada jejich léčebných postupů. Ačkoli o léčbě sexuálních dysfunkcí vychází mnoho studií ve vědeckých magazínech (především *Journal of sex and marital therapy*, *Archives of sexual Behavior*, *Journal of sex research*, *International journal of impotence research*), od 80. let v ní nedošlo k významné inovaci (Kratochvíl, 2003; Marchand, 2021).

V západní společnosti existuje tendence přiklánět se spíše k rychlému a účinnému odstranění symptomů pomocí medikace či operačních zákroků. Ačkoli lze některé

sexuální dysfunkce řešit tímto způsobem, na základě klinické zkušenosti i mnohých studií se jako účinnější jeví kombinace farmakoterapie s behaviorálními a psychologickými postupy. Celkově je tedy v rámci léčby vhodná spolupráce klinického psychologa s různými lékaři, především s psychiatrem, gynekologem a urologem (Kratochvíl, 2003).

2.4.1 Farmakoterapie

Na přímou léčbu orgastických dysfunkcí sice žádný lék neexistuje, nicméně mnohá farmaka ovlivňují celkovou sexuální funkci člověka, která má zákonitě vliv i na vyvrcholení. Léčiva mohou mít vliv na orgastickou funkci skrze neurotransmitery či hormony.

Orgastickou dysfunkci lze ovlivnit vysazením léků, které inhibují sexuální funkci – zejména tedy klasických antipsychotik blokujících dopamin a navyšujících prolaktin, antidepressiv typu SSRI či venlafaxinu (Burri et al., 2009; Gregorian et al., 2002; Montejo et al., 2015; Reisman, 2017; Rosen et al., 1999; Werneke et al., 2006). Úpravu medikace je nutno řešit s lékařem dle potřeb pacienta. Pokud však vysazení není možné, lze předepsat lék, který nežádoucí sexuální účinek potlačí – například inhibitory fosfodiesterázy 5 (Jenkins & Mulhall, 2015). Stejná léčiva v kontextu orgastických potíží užívají pacienti na počátku léčby k získání sebevědomí a spuštění úspěšné sexuální reakce (Kratochvíl, 2003; Morgentaler, 2013). Existují však i antidepressiva jiné třídy, která orgastickou funkci téměř neomezují. Například Gregorian a kolektiv (2002) ve své studii uvádí, že výrazně nižší vliv na sexuální dysfunkci má bupropion (NDRI), nefazodon/trazodon (SARI), mirtazapin (NaSSA) či moklobemid (IMAO).

V neposlední řadě je třeba zmínit, že sexuální funkci mohou ovlivnit i některé pohlavní hormony – oxytocin, testosteron, estrogeny a androgeny (Burri et al., 2009). Zvěřina (2010) zmiňuje, že význam mohou mít i stimulancia, která zvyšují svalový tonus a centrální vzrušení.

2.4.2 Návčiková terapie

Nejznámější a neúčinnější formou návčiku v této oblasti je tzv. sexuální terapie. Její koncept poprvé přinesli Masters a Johnson (1970), kteří ve své knize *Human sexual inadequacy* popsali dvoutýdenní léčebný program pro páry. Tento trénink o pár let později rozvinula Kaplan (1974) ve své knize *The new sex therapy*. Záměrně zde

upustila od technického rázu nácviků a naopak kladla důraz na doprovodnou dynamickou psychoterapii.

Sexuální terapie nabývá v různých zemích odlišných podob. S její českou koncepcí přišel Kratochvíl (2003), který ji aplikoval na 185 manželských dvojicích v kroměřížské léčebně. Tento druh léčby kombinuje prvky sexuálního nácviku a párové psychoterapie, čímž odpovídá na mnohdy multifaktoriální etiologii sexuálních dysfunkcí.

Vzhledem k finanční, prostorové a časové náročnosti ústavní sexoterapie se nyní používá spíše ambulantní forma léčby. V takovém případě partneri dochází k terapeutovi zhruba jednou týdně po dobu 2-3 měsíců, přičemž v mezičase plní zadané úkoly. Po individuálním rozhovoru s každým z partnerů následují společné konzultace, kde terapeut dvojici zadává sedm odstupňovaných úkolů – především sexuální cvičení, ale například i vedení deníku. Úkolem terapeuta či koterapeutů je komentovat dílčí výsledky, přizpůsobovat úkoly průběhu terapie a posílit mezi partnery pozitivní komunikaci, kde otevřeně sdílí své sexuální pocity a potřeby.

Nezávisle na konceptu sexuální terapie Marchand (2021) ve své práci jako neúčinnější v léčbě ženských orgastických dysfunkcí uvádí řízenou masturbaci a techniky založené na všímavosti, jejichž principy jsou však v sexoterapii běžně užívány. Autostimulace slouží nejen k poznávání vlastního genitálu a libých pocitů, ale také k nácviku fantazie, odbourávání úzkosti či limitujících postojů a přesvědčení. Nácvikové sexuální aktivity jsou v ideálním případě spojeny s prvky mindfulness, kdy pacient cíleně zaměřuje pozornost na sexuální podněty a z toho vyplývající vjemy.

Do této kategorie je však možné zařadit i jiné nácvikové techniky. Například pro některé úzkostné jedince se jako funkční ukázala technika vycházející z kognitivně-behaviorální terapie, tzv. systematická desenzibilizace. Pacient je v takovém případě postupně vystavován obávaným podnětům až do chvíle, kdy pociťuje jen velmi malou, nebo žádnou úzkost (Marchand, 2021). Trpí-li muž přílišnou orgastickou latencí, je doporučováno snížení frekvence masturbace či změna jejího stylu (Jenkins & Mulhall, 2015). U sekundárně anorgastických a frigidních žen mohou pomoci tzv. Kegelovy cviky, kdy dochází k tréninku stahů svalstva pánevního dna (Zvěřina, 2010). Nakonec je třeba zmínit, že u mnohých anorgasmii žen bývá řešením doplňkové klitoridální dráždění, a to buď pomocí manuální stimulace poštváčku, či během penetrativních

poloh, kdy pánev muže stimuluje klitoris ženy. Všechny tyto techniky lze použít při nácviku během sexoterapií.

2.4.3 Dlouhodobá psychoterapie

Vzhledem k časté psychogenní etiopatogenezi orgastických poruch je psychoterapie stěžejní součástí léčby a například Marchand (2021) na základě metaanalýzy potvrzuje její účinnost v léčbě ženských orgastických dysfunkcí. Nejčastěji je v této oblasti užívána dynamicky orientovaná a racionální terapie.

Hlubší intrapersonální rozpory a vztahové konflikty je vhodné vyřešit před zahájením sexuální terapie, kam by partneři měli vstupovat v dobrém rozpoložení. Tématem dlouhodobých terapeutických sezení nejčastěji bývají sexuální zneužívání či jiná traumata, nejistota v sexuální orientaci či partnerská disharmonie. V případě partnerských konfliktů je třeba dobrovolné účasti obou partnerů, přičemž za úspěšné vyústění terapie se považuje jak obnovení partnerského souznění, tak i poklidný rozchod. Pokud partneři krizi překonají, sexuální potíže často samovolně vymizí. Stejně tak je doporučováno psychoterapeuticky řešit deprese, úzkosti, fobie, poruchy spánku či například stres a celkovou nepohodu pramenící z potíží ve více oblastech života. Úkolem terapie také někdy bývá posílení pozitivního vztahu pacienta k sexuálnímu životu v nejširším slova smyslu. Zároveň platí, že by terapeut měl přizpůsobovat sezení dle požadavků a potřeb klienta, ať už se jedná o obsah terapie či její délku (Jonášová, 2009; Kratochvíl, 2003).

2.4.4 Sexuální osvěta

Jack Annon kromě intenzivní terapie a specifických pokynů do svého PLISSIT modelu sexuální terapie zařadil i poskytování informací a schvalující akceptanci, které slouží ke snížení úzkosti pacienta a jeho celkovému zklidnění (Annon, 1976). Například Zlatko Pastor (2007a) uvádí racionální objasnění dysfunkce jako jednu ze základních komponent léčby u žen, přičemž nápomocné může být i informování partnera. Informační charakter často mívají jakákoli terapeutická sezení, kde jsou pacientům vysvětlovány širší souvislosti orgastických potíží.

Někteří pacienti preferují biblioterapii, tedy léčebný postup popsany v knize, která má člověka provést domácí léčbou. Tato forma terapie je vhodná pro stydlivější jedince, pro které by sexuální terapie byla neúnosná. Některé studie sice dokazují účinnost

tohoto způsobu léčby, nicméně ve srovnání s klasickou psychoterapií, řízenou masturbací a mindfulness technikami má výrazně horší výsledky. Sexuální osvěta však může probíhat i audiovizuálně, kdy jsou jedinci promítány specializované obrázky nebo videa s masturbací či jinou sexuální aktivitou (Marchand, 2021).

Sexuální dysfunkce jsou v populaci poměrně běžné, a tak by bylo vhodné je zařadit i do sexuální výchovy na školách a normalizovat je. V rámci prevence je také třeba se zamyslet, jak mohou rodiče, pedagogové, kliničtí pracovníci a politici podpořit zdravý sexuální vývoj jedinců a otevřenou sexuální komunikaci v každém věku.

2.4.5 Maladaptivní copingové strategie

V léčbě orgastických dysfunkcí se může jako přínosná projevit jak otevřená komunikace s partnerem, tak i pomoc specialistů. Vzhledem k tomu, že orgastické potíže nijak nezabraňují sexuálnímu životu jedince, jen málokdo se rozhodne je aktivně řešit. Bereme-li však absenci orgasmu jako faktor, který výrazně snižuje kvalitu sexuálního života, můžeme ignorování těchto potíží vnímat jako maladaptivní copingovou strategii. V rámci partnerského soužití se mnozí jedinci rozhodnou vyvrcholení předstírat, což může mít v některých případech negativní vliv na partnerský vztah i na identitu jedince, jeho emoce a celkový sexuální život.

3. Předstírání orgasmu

Ačkoli je předstírání orgasmu u mužů i žen poměrně běžným fenoménem, který je dokonce často prezentován v populárních médiích (např. film *When Harry Met Sally*, *Parenthood*, show Jerryho Seinfelda, články v ženských magazínech), ve vědecké sféře mu zatím bylo věnováno poměrně málo pozornosti. Pro jednotné porozumění jeho významu je nutné jej definovat – jedinec předstírá orgasmus tehdy, když tvrdí, že ho dosáhl, nebo se tak chová, i když tomu tak ve skutečnosti nebylo (Muehlenhard & Shippee, 2010). Jde o klamání, které se týká výhradně partnerských sexuálních aktivit, a tak může působit na oba aktéry (Steiner, 1981).

3.1 Prevalence předstírání orgasmu

Ačkoli u mnohých lidí nedochází přímo k simulaci orgasmu, obecnou tendenci přehánět své sexuální vzrušení uvedlo ve výzkumu Muehlenhard a Shippee (2010) 69 % žen a 57 % mužů. Prevalence předstírání orgasmu u ženské populace se ve studiích pohybuje v širokém rozmezí (Hevesi et al., 2021), nicméně z většiny vychází, že 53–65 % žen předstíralo orgasmus alespoň jednou v životě (Bryan, 2001; Darling & Davidson, 1986; Kaighobadi et al., 2012; Muehlenhard & Shippee, 2010; Thompson & Muehlenhard, 2003; Wiederman, 1997). U mužů je výskyt tohoto fenoménu nižší - dle výzkumů orgasmus předstíralo 17 – 25 % mladých mužů (Elliott & Brantley, 1997; Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin et al., 2015; Weiss & Zvěřina, 2014). Celosvětově se tedy jedná o běžný jev a má smysl jej zkoumat u obou pohlaví.

Ačkoli studie naznačují rozdíl v pravidelnosti předstírání orgasmů mezi pohlavími, nepanuje mezi výsledky konsenzus. Darling a Davidson (1986) zjistili, že příležitostně orgasmus předstírá 95 % žen a často jej předstírá jen 4,5 % z nich. Ve výzkumu Goodman a kolektivu (2017) naopak vyšlo, že zhruba třetina mužů i žen volí tuto strategii jen zřídka a předstírání jako zvyk bylo alespoň v oné studii častější u žen než u mužů (54 % oproti 17 %). V průzkumu sexuálního chování v ČR (Weiss & Zvěřina, 2014) uvedlo více mužů a žen předstírání výjimečně než pravidelně.

Rozdílné výsledky studií mohou být například ovlivněny kulturními faktory, druhem sexuální aktivity, ale i odlišnou metodologií výzkumů či definicí předstírání orgasmu. V anglickém jazyce navíc pro předstírání existuje více výrazů („faking“, „feigning“ a „pretending“), které mohou u respondentů vyvolávat odlišné vnímání tohoto klamavého chování, a tak ovlivnit jejich odpovědi.

3.2 Způsoby předstírání orgasmu

Muehlenhard a Shippee (2010) se ve své studii zabývaly konkrétními způsoby chování při předstírání orgasmu. Většina respondentů uváděla sténání, rychlejší a silnější dýchání či verbální projevy, kterými partnerovi naznačí stupňující se vzrušení a blížící se orgasmus. Ač je hlasitější vokalizace typická pro obě pohlaví, u žen se vyskytovala častěji. Minimálně jedna složka ženských vokalizací není reflexivním důsledkem orgasmu, a tak mohou ženy zvuky vědomě ovládat, zvýšit tím vzrušení partnera a urychlit tak jeho vyvrcholení (Brewer & Hendrie, 2011). K předstírání orgasmu je však hojně využíváno i specifických pohybů – u mužů rychlejších a silnějších kopulačních pohybů a u obou pohlaví zatnutí svalů a následných projevů uvolnění či vyčerpání. Většina účastníků k přesvědčení partnera použila více technik současně. Více než čtvrtina mužů a pětina žen přiznala, že po ukončení aktu partnerovi o svém vyvrcholení lhala.

Brewer a Hendrie (2011) zjistili, že vokalizace žen u sexuálních aktivit neodpovídá reálné míře jejich vzrušení – nejvíce k ní totiž dochází u pohlavního styku, poté u orálního sexu a nejméně u masturbace. Tomuto zjištění odpovídá i fakt, že přes 80 % žen, ale i mužů předstírá orgasmus právě během pohlavního styku, kde mají k oklamání druhého nejlepší podmínky (Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin & Milhausen, 2016).

Vzhledem k tomu, že u většiny mužů je vyvrcholení doprovázeno ejakulací, je pro muže jeho předstírání poměrně obtížné (např. Braun et al., 2003). K orgasmu sice může dojít i bez výronu semene, ale to většina laiků neví. U muže se mohou objevit pocity studu a obavy, že bude partnerkou odsouzen, a tak místo vysvětlování raději orgasmus s ejakulací předstírá. V tomto případě je výrazně snadnější použití kondomu, kterého se jedinec zbaví dřív, než si partnerka stihne povšimnout absence spermatu. Další možnost popsal urolog Abraham Morgentaler (2013), jehož pacient bez obav předstíral vyvrcholení, protože jeho partnerka při sexu produkovala tolik vaginální lubrikace, že byla lehce zaměnitelná se semennou tekutinou.

Pocitové vyvrcholení může být doprovázeno různorodými fyziologickými projevy jedince. Například Pastor (2007b) uvádí, že v heterosexuálních vztazích pro muže není snadné určit, zda partnerka prožila opravdový orgasmus, či nikoli. Z toho důvodu mnoho žen považuje předstírání sexuálního vzrušení či vyvrcholení za účinnou strategii.

Budoucí studie by se mohly zaměřit na vodítka, na základě kterých lze mezi skutečným a falešným orgasmem rozlišit.

V průzkumu Sexuálního chování obyvatelstva ČR (Weiss & Zvěřina, 2014) byli respondenti v partnerských vztazích tázáni, zda podle nich jejich partner své vyvrcholení předstírá. Z těch, kteří odpověděli, se téměř 14 % respondentů domnívalo, že partner tuto strategii užívá a 47 % si nebylo jistých. Goodman s kolektivem (2017) v rámci svého výzkumu zjistili, že jedinci, kteří sami orgasmus předstírají, mají tendenci klamavé chování předpokládat i u partnera.

3.3 Širší souvislosti předstírání orgasmu

Ve starších i navazujících studiích, které si kladly za cíl prozkoumat širší souvislosti tohoto fenoménu, byla téměř vždy zkoumána pouze ženská populace (Darling & Davidson, 1986; Dove & Wiederman, 2000; Herbenick et al., 2019; Hevesi et al., 2021; Jern et al., 2018; Láng et al., 2020; Wiederman, 1997). Darling a Davidson (1986) došli k závěru, že ženy volící tuto klamavou strategii započaly svůj sexuální život dříve, zažily větší množství i variabilitu sexuálních aktivit než ženy, které nikdy nepředstíraly. Goodman a kolektiv (2017) na americkém vzorku respondentů zjistili, že tuto strategii častěji volí Afroameričané než Evropané a že tendence předstírat vyvrcholení klesá s věkem.

Wiederman (1997) zmiňuje, že kromě vyššího věku a větší sexuální zkušenosti, měly předstírající ženy spíše pozitivní postoj k sexu a považovaly se za dobré sexuální partnerky. Zatímco schopnost „přetvařovat se“ některým ženám na sebevědomí přidává, jiné ženy si naopak mohou připadat nedostatečně či provinile. Ačkoli si uvědomují, že jde o klamavou strategii, považují za důležitější uspokojit svého partnera (Darling & Davidson, 1986). Dove a Wiederman (2000) dále zjistili, že více předstírají ty ženy, které se během sexuálních aktivit příliš zaobírají svým sexuálním výkonem a vzhledem.

Je třeba podotknout, že míra rozkoše a četnost orgasmů se u žen mění s věkem a vývojem konkrétního partnerského vztahu. Předstírání orgasmu je často součástí sexuálního vývoje žen a odráží proces poznávání vlastního těla, sexuality, asertivity, výběru partnera, sexuální komunikace a sebevědomí. Stejně tak se může měnit i motivace jedinců k užívání této klamavé strategie. Ve studii Herberick (2019) a kolektivu 67 % respondentek uvedlo, že vyvrcholení předstíralo pouze v minulosti, přičemž jako důvod k ukončení nejčastěji uváděly větší spokojenost se sexem, vyšší

sebedůvěru a pocit, že je partner akceptuje a je s nimi šťastný, i když orgasmu nedosahují. Pokud však jedinec klame partnera při sexu pravidelně a nekomunikuje své potřeby, ochuzuje tak sám sebe o možnost dosahování opravdového vyvrcholení. Poradny často navštěvují ženy, u kterých se tato praktika ustálila jako zvyk a neví, jak se dostat ze začarovaného kruhu a zároveň nekonfrontovat partnera s realitou (Fifková, 2005).

V neposlední řadě byly zkoumány motivy k předstírání orgasmu a jeho souvislosti s typem attachmentu a partnerskou spokojeností. Vzhledem k tomu, že tyto koreláty mohou mít terapeutický přesah, budou podrobněji popsány níže.

3.4 Motivy k předstírání orgasmu

Důvody k předstírání jsou stále jednou z nejméně zkoumaných oblastí sexuálního chování a příslušné studie začaly vycházet teprve před pár lety. Z psychologického hlediska je to však právě motivace, které je třeba porozumět.

V posledním desetiletí bylo vytvořeno několik metod pro měření motivů k předstírání orgasmu, přičemž některé zkoumaly pouze vzorek žen (Cooper et al., 2014; McCoy et al., 2015) a jiné se zaměřovaly na obě pohlaví (Goodman et al., 2017; Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin et al., 2015). Ačkoli jsou v každém dotazníku důvody kategorizovány jinak, jejich významy se překrývají. V mnohých studiích z 20. století je patrné dělení důvodů na okolnostní (např. například únava, nuda, opilost), vnitřní (např. snaha o zvýšení vlastního vzrušení, vyhnutí se pocitům trapnosti a nedostatečnosti) a vztahové (např. snaha neranit či potěšit partnera) (např. Darling & Davidson, 1986; Steiner, 1981; Wiederman, 1997).

Pro účely vytvoření co nejširšího přehledu zde k vysvětlení motivů bude použita struktura inventáře PORM, který se zaměřuje na ženy i muže a bude použit v praktické části. V tomto inventáři jsou motivy rozděleny do šesti hlavních kategorií, které byly do češtiny přeloženy následovně: dobrý pocit, kvůli partnerovi, nezájem o sex, manipulace/moc, nejistota, a emoční komunikace/blízkost. Pro lepší porozumění byly v americké studii některé kategorie rozděleny do konkrétnějších subfaktorů. Autoři tohoto inventáře upozorňují, že se některé důvody překrývají a nemusí být vědomé (Goodman et al., 2017).

3.4.1 Dobrý pocit

Cooper s kolektivem (2014) ve své studii zjistili, že některé ženy předstírají orgasmus pro vlastní potěšení, a v důsledku toho uvádějí změnu úrovně vzrušení. Zvýšení sexuálního a emočního prožitku může mezi partnery posílit intimitu, zamezit konfliktům, ovlivnit celkovou spokojenost ve vztahu a přispět tak k jeho udržení. Stejná tendence byla potvrzena i ve dvou dalších studiích (Goodman et al., 2017; Séguin et al., 2015), přičemž Séguin s kolektivem v rámci vývoje a validizace své metody Motives for Feigning Orgasm Scale (MFOS) došly k závěru, že strategii předstírání z důvodu navození většího vzrušení volí nejen 64 % žen, ale i 70 % mužů. Respondenti i respondentky uváděli, že si v takových chvílích připadají více přitažliví a milovaní a ze sexu mají lepší pocit. Intenzita a zájem o sexuální akt se zvyšují, jedinci se nechají pohltit okamžikem a sex se pro ně stává zdrojem zábavy (Bryan, 2001; Cooper et al., 2014; Goodman et al., 2017; Hite, 1976; McCoy et al., 2015; Séguin et al., 2015; Wiederman, 1997).

3.4.2 Kvůli partnerovi

Předstírání kvůli partnerovi se jako motiv objevuje ve všech sledovaných studiích. Vzhledem k přirozenému zájmu člověka o pocity druhých je toto altruistické klamání poměrně častým jevem. Z validizační studie inventáře PORM vyšlo, že tendence předstírat pro partnera klesá s věkem a výrazně dominantnější je u žen (Goodman et al., 2017). Ženy tuto strategii využívají pro udržení a posílení vztahu s partnerem (McCoy et al., 2015). Ani muži však při styku nesledují pouze vlastní uspokojení, ale starají se i o to, zda sex naplňuje očekávání partnerek (Morgentaler, 2013). Goodman s kolektivem (2017) tuto kategorii rozdělili do třech menších – ochrana partnera, jeho potěšení a zvýšení jeho vzrušení.

Partnerovo vyvrcholení je pro mnohé ukazatelem vlastních sexuálních schopností, a tak může mít opakované selhání v dosažení orgasmu dopad na sebehodnocení jedince. Předstírání orgasmu je taktikou, jak nezranit partnerovo sebevědomí, a ochránit ho tak před pocity méněcennosti, trapnosti či viny (Bryan, 2001; Cooper et al., 2014; Goodman et al., 2017; Hite, 1976; Schaefer, 1973). Tento motiv uvádělo přes 60 % žen, nicméně běžný je i u mužské populace (Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin et al., 2015). Absence vyvrcholení však může v člověku vyvolat i vztek, rozrušení, frustraci, dotčenost či dokonce depresi. Předstíráním orgasmu se tak můžeme vyvarovat nejen

negativním reakcím partnera, ale také ochránit sebe a svůj vztah (Muehlenhard & Shippee, 2010).

Dalším velmi častým důvodem je snaha potěšit partnera, přičemž v rámci průzkumu Sexuálního chování obyvatelstva v ČR (Weiss & Zvěřina, 2014) jej uváděla zhruba polovina mužů i žen. Ve společnosti se setkáváme s názorem, že úkolem muže je poskytnout ženě orgasmus. Za úspěch se tedy považuje partnerčino vyvrcholení a jeho nedosažení naopak za selhání. Není tedy překvapivé, že muži berou partnerčino vyvrcholení či jeho absenci jako odraz svých sexuálních kompetencí (Schaefer, 1973). V případě absence orgasmu může předstírání sloužit k tomu, aby se jeden či oba partneři cítili lépe (Bryan, 2001; Costa & Brody, 2007; Darling & Davidson, 1986; Dove & Wiederman, 2000; Hite, 1976; Schaefer, 1973; Thompson & Muehlenhard, 2003; Wiederman, 1997). Roberts, Kippax, Waldby a Crawford (1995) ve své práci ilustrují, že se ženy více bojí dopadu absence orgasmu na jejich partnery než na ně samotné. Autoři uvádí, že 12 % žen předstírá vyvrcholení, aby partnerovi dokázaly, že dobře odvedl svou práci. V souladu s tím Cooper a kolektiv (2014) uvedli, že některé ženy předstíráním partnerovi prokazují vděk a zároveň ho odměňují za snahu. Mezi další kýžené pozitivní důsledky patří naplnění očekávání, zvýšení partnerova sebevědomí, pocitu úspěchu a štěstí (Cooper et al., 2014; Muehlenhard & Shippee, 2010; Thompson & Muehlenhard, 2003). Ve validizační studii MFOS podobné motivy uvedlo přes 90 % žen a přes 80 % mužů (Séguin et al., 2015).

Předstírání orgasmu může vést jak ke zvýšení vlastního vzrušení, tak i k vyššímu nabuzení partnera (Goodman et al., 2017; McCoy et al., 2015; Wiederman, 1997). Jedinec svým falešným vyvrcholením partnera povzbuzuje a dopomáhá mu tak k dosažení orgasmu.

3.4.3 Nezájem o sex

Předstírání z důvodu nezájmu o sex je jedním z nejčastějších motivů, což je empiricky podloženo v nových i starších výzkumech u obou pohlaví (Bryan, 2001; Cooper et al., 2014; Goodman et al., 2017; Hite, 1976; McCoy et al., 2015; Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin et al., 2015; Schaefer, 1973). Ve výzkumu Muehlenhard a kolektivu (2010) uvedlo tento důvod zhruba čtyři pětiny mužů a polovina žen, v práci Bryan (2001) 41 % žen. Goodman s kolektivem (2017) dokonce

na vzorku z USA zjistili rozdíly založené na etnicitě, kdy evropští Američané předstírali kvůli ukončení sexu více než Američané hispánského a latinskoamerického původu.

Respondenti uvádí, že když sex trvá příliš dlouho a přestanou si ho užívat, je předstírání vyvrcholení jednou z možností, jak akt ukončit a zároveň neurazit druhého. Muži i ženy předstírají orgasmus ve chvílích, kdy je styk s partnerem neuspokojující až nepříjemný. Negativní pocity mohou nastat jak kvůli špatnému výběru partnera, tak kvůli samotné sexuální aktivitě, kdy jedinec nedisponuje dostatečnými dovednostmi k uspokojení druhého nebo je zvolena nekomplementární sexuální technika. Typickou příčinou také bývá únava, potřeba spánku, nedostatečné sexuální naladění či špatné načasování. Většinou k těmto situacím dochází, když jedinec soulož neinicuje či ji vůbec nechce. Ve studii Muehlenhard a Shippee (2010) uvedlo 42 % mužů a 57 % žen, že se ke klamavému chování uchýlili při sexuální aktivitě, kterou inicioval jejich partner.

Zilberherd (1999) ve své knize *The New Male Sexuality* poukazuje na přetrvávající nepsané pravidlo, že muži chtějí souložit vždy a ženy by se měly přizpůsobit jejich nenasytné sexuální touze. Mýtus, dle kterého jsou muži schopni erekce a vyvrcholení kdykoli a v jakékoli situaci, na ně vytváří silný tlak a vede k sexuálním aktivitám i tehdy, když jsou unaveni nebo na styk nemají chuť. Není potom překvapivé, že když muži chtějí sex ukončit, vyvrcholit se jim nedaří nebo zkrátka nechtějí přiznat absenci orgasmu, volí raději strategii předstírání.

Většina mužů a žen sdílí poměrně rigidní představu o tom, že má při heterosexuálním styku ideálně po předešlé dojde nejprve k orgasmu ženy, následně k orgasmu muže a teprve poté může být sex ukončen (Braun et al., 2003; Scott & Jackson, 2001). Někdy je dokonce vyvrcholení muže přímo podmíněno předešlým vyvrcholením ženy. Předstírání orgasmu u žen tedy nepřímo vede k rychlejšímu vyvrcholení partnera, a tak dřívějšímu ukončení aktivity.

Zajímavé je, že předstírání z důvodu nezájmu respondenti neuváděli u orálního sexu. Možným vysvětlením je, že je orální dráždění v mnohých heterosexuálních vztazích vnímáno jako součást předešlé, a tudíž vyvrcholení není nutně vyžadováno. Mimo to jde o oblíbenou techniku žen, která navíc může trvat kratší dobu než samotný styk, a tak většinou nedochází k frustraci a potřebě akt ukončit (Cooper et al., 2014).

3.4.4 Manipulace / moc

Motiv manipulace a moci byl zařazen do inventářů Reasons for Pretending Orgasm Inventory (RPOI) a PORM (Goodman et al., 2017; McCoy et al., 2015). Při manipulaci je falešné vyvrcholení pro jedince prostředkem k získání jiných benefitů od partnera, a stává se tak nevysloveným smluvním prostředkem. V druhém případě přináší lidem předstírání orgasmu uspokojivý pocit kontroly, nadřazenosti a moci nad druhým. Goodman s kolektivem (2017) ve své práci reflektují významné rozdíly mezi pohlavími, ale i etniky. Signifikantně více z tohoto důvodu předstírají muži ve srovnání s ženami a Afroameričané a Hispánci ve srovnání s Američany evropského původu.

Ve stejné studii autoři zjistili souvislost mezi tímto motivem a klamavou obecnou tendencí ve vztazích klamat (Goodman et al., 2017). McCoy s kolektivem (2015) ve své práci dokonce manipulaci/moc a cílené klamání zařadili do stejné kategorie. Dle nich předstírání orgasmu může mimo jiné sloužit ke skrývání nevěry, kdy jedinec chová city k jiné osobě nebo s ní má sexuální poměr, a nechce, aby se o tom partner dozvěděl. Stejně tak se může stát, že jedince přestane druhý přitahovat nebo chce skrýt svou odlišnou sexuální orientaci či preferenci.

Pomocí manipulace lze také upravit sexuální aktivitu tak, aby byla jedinci příjemná (Bryan, 2001; Hite, 1976; Séguin et al., 2015). Předstírání orgasmu tedy může sloužit ke zpevnování žádoucího chování partnera. Ve výzkumu Séguin a kolektivu (2015) například předstírání vyvrcholení za účelem upevnění vhodné sexuální techniky uvedlo 60 % mužů a 51 % žen.

3.4.5 Nejistota

Pocity nejistoty jsou respondenty do jisté míry reflektovány téměř v každé metodě, která motivy k předstírání vyvrcholení měří (Cooper et al., 2014; Goodman et al., 2017; McCoy et al., 2015; Séguin et al., 2015), přičemž signifikantně více se objevují u mužů. Goodman a kolektiv (2017) ve svém inventáři rozlišují dva hlavní důvody, které mohou být nejistotou syceny.

Prvním z nich je potřeba jakési „normality“. Společnost mylně považuje orgasmus za běžné vyústění všech sexuálních aktivit, přičemž tato představa je například u žen umocňována tlakem médií a blízkých osob, včetně partnera (Prokopcová, 2005). Ženy se za anorgasmii typicky stydí, s partnerem o ní a svých pocitech raději nekomunikují a podobné diskuzi se cíleně vyhýbají (Bryan, 2001; Cooper et al., 2014; Darling &

Davidson, 1986; Hite, 1976; Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin et al., 2015). Ve výzkumech také některé ženy uváděly obavy o své sexuální zdraví, které mohou vyústit v úzkosti. Předstírání vyvrcholení tak v některých případech může sloužit k tomu, aby se jeden či oba partneři vyhnuli pocitům nedostatečnosti nebo abnormality (Dove & Wiederman, 2000).

Druhým důvodem je obava, že by sexuální dysfunkce mohla ohrozit partnerský vztah. Mnozí jedinci se domnívají, že je při absenci vyvrcholení druhý začne považovat za nedostatečné, frigidní, či dokonce impotentní, a tak o ně přestane mít zájem. Ženy mají obecně tendenci plnit domnělá očekávání partnera týkající se orgasmu, a tak v některých případech raději volí strategii jeho předstírání (Bryan, 2001; Hite, 1976; McKibbin et al., 2010; Thompson & Muehlenhard, 2003; Zilbergeld, 1999). Kaighobadi a kolektiv (2012) ve své studii tvrdí, že ženy pomocí předstírání orgasmu mohou manipulovat s oddaností svého partnera vůči nim. Ve studii je na problém nahlíženo z evolučního hlediska, kdy je pro ženu udržení partnera prioritou. Muže potřebuje nejen pro reprodukci, ale také pro výchovu svých potomků a zajištění rodiny.

Shackelford a kolektiv (2000) ve své studii došli k závěru, že obavy a pochyby o sobě samém může mít i muž, který svou partnerku opakovaně nedokáže přivést k orgasmu. Žena v takovém případě může uspokojení hledat v paralelním vztahu nebo muže opustí.

3.4.6 Emocionální komunikace / blízkost

Z výzkumů vychází, že některé důvody k předstírání orgasmu souvisí se vztahovými motivy (např. Davis et al., 2004), které se většinou úzce váží k typu citové vazby jedince v dospělosti. V určitém kontextu může být sex považován za projev emoční blízkosti, která bývá při dosahování orgasmu umocněna. Strategie předstírání se tedy jeví jako vhodný prostředek pro nasycení této potřeby. Goodman a kolektiv (2017) ve své studii došli k závěru, že se tento motiv častěji vyskytuje u mužské populace a zároveň jeho četnost stoupá s věkem respondentů.

Pod emocionální komunikaci/blízkost můžeme zařadit předstírání orgasmu jako projev blízkosti, vyjádření lásky nebo ubezpečení, že je jedinec někým milován. Takto motivovaní lidé jsou si se svými partnery emočně blíže a cítí vzájemné porozumění. Orgasmus předstírají, aby si jich druhý více všímal, doceňoval je a oni se tak mohli

ubezpečit o stavu vztahu. Někteří respondenti tuto strategii využívají k vyjádření svých citů k partnerovi a zároveň věří, že jim lásku opětuje (Goodman et al., 2017).

3.4.7 Jiné důvody

I přes rozsáhlost PORM inventáře zde určité důvody chybí. Někdy se setkáváme s představou, že má v ideálním případě dojít k „simultánnímu koitálnímu orgasmu“, kdy při pohlavním styku dosahují oba partneři vyvrcholení ve stejný okamžik (Zvěřina, 2003). Ačkoli se tak ve většině případů neděje, právě toto očekávání je častým důvodem k předstírání. Když je patrné eskalující vzrušení a orgasmus partnera je na spadnutí, žena se rozhodne své vyvrcholení předstírat tak, aby k němu došlo během nebo ještě před orgasmem partnera. Stejně tak může snaha o správné pořadí motivovat k předstírání muže. Ve studii Séguin a kolektivu (2015) podobný motiv k předstírání uvedlo zhruba 50–70 % mužů i žen. Diskurz reciprocity při pohlavním styku sice podporuje rovnost muže a ženy, nicméně přílišné lpění na spravedlnosti může vést k nátlaku na jednoho z partnerů. Těmito zvnitřněnými scénáři se páry ochuzují o bohatost sexuálních prožitků a objevování jejich neomezeného potenciálu. Kdyby totiž dráždění jedince trvalo déle, k vyvrcholení by mohlo dojít bez problémů.

Dále je nutno podotknout, že muži často uvádějí předstírání ve chvílích, kdy chtějí zamezit ejakulaci a nechtěnému otěhotnění partnerky nebo nejsou schopni vyvrcholit kvůli externím vlivům. Minimálně čtvrtina mužů například přiznala předstírání orgasmu ve chvílích, kdy byli pod silným vlivem alkoholu či jiné látky (Muehlenhard & Shippee, 2010; Séguin et al., 2015). Stejně tak pravděpodobnost předstírání zvyšuje situace, kdy jedinec v daný den orgasmus zažil při jiném pohlavním styku či masturbaci (Muehlenhard & Shippee, 2010).

V rámci vývoje metody PORM měli respondenti možnost uvést, že si konkrétním důvodem nejsou jisti (Goodman et al., 2017). Někteří jedinci toto chování zařadili do svého sexuálního života, aniž by zvážili svou motivaci.

3.5 Předstírání orgasmu v souvislosti s typem citové vazby v dospělosti

Citovou vazbu neboli attachment v roce 1969 definoval John Bowlby jako „trvalé emoční pouto, charakterizované potřebou vyhledávat a udržovat blízkost s určitou osobou, zejména v podmínkách stresu“ (cit. dle Kulísek, 2000). Zprvu se hovořilo primárně o vztahu dítěte s jeho pečovatelem v prvním roce života. Dítě v tomto období

aktivně vyhledává blízkost druhých pomocí vazebného chování. Pečovatel, typicky matka, na tyto signály (např. pláč, křik, smích) specificky reaguje, a tak si dítě zvnitřňuje jakýsi model sociálních interakcí. Tyto tzv. mentální modely jsou základními stavebními kameny osobnosti a ovlivňují neurální, emoční a sociální vývoj jedince.

Od doby vyslovení základní teorie se attachmentem začalo zabývat velké množství vědců, a tak vznikla celá řada typologií citové vazby. Mezi nejznámější patří ta od Mary Ainsworth, která roku 1978 pomocí své metody Strange Situation Test¹ rozlišila tři typy vazeb (Ainsworth et al., 2015) – jistou, vyhýbavou a úzkostnou.

V posledních desetiletích vědecká data konzistentně potvrzují, že je typ attachmentu v dětství významným prediktorem lidského chování a prožívání v různých oblastech a etapách života. Hazan a Shaver (1987) přišli s teorií, že se podobné citové vazby vytváří i mezi partnery v milostných vztazích. Společně vytvořili metodu pro zjištění typu vazby v dospělosti, která vychází z konceptu Ainsworth a kolegů (2015), a rozlišuje tak tři typy attachmentu. Rozložení typů citových vazeb v populaci vyšlo obdobně jako u vazeb z raného dětství, konkrétně 56 % jistá vazba, 25 % vyhýbavá a 19 % úzkostná.

Z výzkumů vychází, že typ attachmentu u dospělých jedinců úzce souvisí s chováním v partnerském vztahu (Mikulincer & Goodman, 2006). Souvislosti byly zjišťovány například s celkovými postoji k partnerským vztahům (Hazan & Shaver, 1987), vznikem vztahu a jeho stabilitou v čase (Kirkpatrick & Davis, 1994), partnerskou spokojeností a závazkem (Collins & Read, 1990; Feeney, 2008; Simpson, 1990), důvěrou (Sharpsteen & Kirkpatrick, 1997) a mnoha dalšími. Vzhledem k tomu, že je sexuální chování neodmyslitelnou součástí partnerských vztahů, bylo třeba zmapovat i tuto oblast. Výzkumy sice začaly vznikat již koncem dvacátého století, nicméně téma je aktuální dodnes. Stefanou a McCabe (2012) po sumarizaci výsledků jiných studií došli k závěru, že vyšší míra úzkostné a vyhýbavé vazby souvisí s méně uspokojivými sexuálními vztahy a vyšší mírou sexuálních dysfunkcí. Jedinci s různými typy citové vazby také opakovaně vykazují rozdílnou frekvenci sexuálních styků a odlišné motivace k sexu (Davis et al., 2004; Schachner & Shaver, 2004). Pro lepší pochopení je níže

¹ Strange Situation Test – standardizovaný postup navržený v 70. letech americkou psychologičkou Mary Ainsworth, který se používá k zjištění typu citové vazby u kojenců ve věku od devíti do osmnácti měsíců. Metoda zahrnuje sérii osmi krátkých epizod, kdy je sledována reakce dítěte na odchod a následný návrat pečovatele.

uveden přehled typického partnerského chování u jednotlivých vazebných stylů, který shrnuje poznatky z výše zmíněných studií.

Jedinci s jistou citovou vazbou ve srovnání s jinými typy přirozeněji navazují partnerské vztahy, ve kterých poté setrvávají déle a vykazují vyšší míru spokojenosti. Preferují sexuální aktivitu v závazných romantických vztazích, kde s partnery zažívají vzájemnou intimitu.

Pro vyhýbavou citovou vazbu v dospělosti je typická snaha vytvořit si od partnera citový odstup a celková tendence vyhýbat se intimitě. Jsou častěji nedůvěřiví, a jejich vztahy tak bývají více konfliktní a méně stabilní. Kirkpatrick a Davis (1994) však ve své studii zmiňují, že pokud dojde ke spárování komplementárních citových vazeb (např. žena s úzkostným attachmentem a muž s vyhýbavým), může vztah dosahovat podobné stability jako při kombinaci dvou vazeb jistých. Co se týče sexuálního chování, bývají vyhýbaví jedinci sexuálně zdrženliví a přirozeně se netěší z láskyplných aktivit (mazlení, líbání, objímání) či intimní kopulační polohy (Brennan et al., 1998). Sexuální interakce paradoxně využívají k tomu, aby se vyhnuli blízkosti, maximalizovali svou kontrolu v intimních situacích, přizpůsobili se tlaku vrstevníků nebo snížili svou nejistotu a stres. Tito jedinci mívají neosobní sexuální fantazie a i v realitě preferují spíše nezávazné sexuální vztahy, často s egocentrickým záměrem.

Jedinci s úzkostnou citovou vazbou se naopak snaží udržet stálou pozornost blízké osoby a vyhnout se opuštění, což se v kontextu sexuálního chování projevuje dvěma způsoby. Zaprvé chtějí být pro druhého co nejvíce sexuálně přitažliví, čehož mohou docílit jak úpravou svého vzhledu, tak i zvýšením vlastního vzrušení. Opomenout však nesmíme ani jejich snahu poskytnout partnerovi co nejpříjemnější sexuální zážitek, a to nejen formou fyzického potěšení. Ujišťují partnera o jeho sexuálních schopnostech, což vede k posílení jeho sebevědomí a spokojenosti ve vztahu (Láng et al., 2020). Tuto teorii podporuje svými výsledky Kaighobadi s kolektivem (2012), kteří zjistili, že více předstírají ženy, které vnímají vyšší riziko partnerovy nevěry, a častěji používají různé strategie pro jeho udržení. Sexuální interakce jsou těmito jedinci celkově vnímány jako prostředek k dosažení emoční intimity, uznání, vyššího sebevědomí, k vyvolání pečovatelského chování partnera či zmírnění jeho hněvu. Pomocí sexuálních aktivit si ověřují partnerovu spokojenost a celkovou kvalitu vztahu.

Pouze pár studií se doposud zabývalo vztahem attachmentu a orgasmu. Ciocca et al. (2015) ve své studii zjistili spojitost mezi dospělým typem attachmentu a sexuálními dysfunkcemi. U žen i mužů se jistá vazba signifikantně více objevovala u zdravých jedinců a oba nejisté typy se naopak ukázaly jako možné prediktory sexuálních dysfunkcí. Costa a Brody (2007) ve své studii uzavírají, že úzkostná vazba souvisí s neschopností dosáhnout penilně-vaginálního orgasmu. K podobnému závěru došla Birnbaum (2007), dle které úzkostná vazba snižuje četnost ženského orgasmu. Oproti tomu Cohen a Belsky (2008), kteří do své studie zahrnuli i muže, popisují stejnou tendenci u vazby vyhýbavé. I přes odlišné výstupy výzkumů jasně vychází, že nejistý typ attachmentu může determinovat sexuální potíže, a tudíž má smysl se problematikou zabývat.

Jediná studie, která se doposud zabývala přímým vztahem předstírání orgasmu a citové vazby, byla provedena pouze na ženském vzorku. Na základě vyplnění dvou dotazníků, Faking Orgasm Scale for Women (FOS) a zkrácené verze revidovaného inventáře Experiences in Close Relationships (ECR), byl u žen zkoumán vztah mezi typem attachmentu v dospělosti a jednotlivými důvody k předstírání orgasmu (Láng et al., 2020).

Simulace vyvrcholení v tomto kontextu může fungovat jako nástroj k regulaci vztahu a vlastních pocitů. V jednotlivých motivech k předstírání orgasmu se zrcadí hyperaktivační či deaktivační strategie, které jedinci s nejistou vazbou zaujímají, když nedosáhnou pocitu blízkosti a bezpečí u svého partnera. Po analýze dat vědci došli k závěru, že ženy s úzkostným i vyhýbavým attachmentem předstíraly orgasmus, aby se vyhnuly negativním pocitům souvisejícím se sexuálním zdravím a s nedostatečnou sexuální reakcí. Účastnice však uváděly i takové důvody, které se u obou nejistých vazeb lišily.

Vyhýbaví jedinci vyvrcholení předstírají nejčastěji z důvodu ukončení sexu, což je v souladu s jejich motivačními deaktivačními mechanismy. Vzhledem k tomu, že vyhýbavé ženy často provozují pohlavní styk, aby se přizpůsobily vrstevnickým normám (Schachner & Shaver, 2004), je pro ně předstírání funkčním nástrojem, jak nechtěný akt ukončit. Zároveň pomocí této strategie zkrátí trvání styku, a tak zamezí nárůstu blízkosti mezi sebou a partnerem.

Do motivů k předstírání orgasmu u úzkostných žen se promítají zvnitřněné hyperaktivační mechanismy. Tyto ženy kromě vyhnutí se vlastním negativním pocitem běžně předstírají z důvodu ocenění partnerova úsilí, posílení jeho sebevědomí, a dokonce i pro zvýšení vlastního vzrušení.

Specifické motivy k předstírání orgasmu se objevovaly u orálního sexu, který tyto ženy často vnímají jako problematický vzhledem k nižší míře pocíťované intimity (Chambers, 2007). Respondentky uváděly, že ho sice běžně poskytují svému partnerovi, ale jsou uváděny do rozpaků, když ho mají samy přijímat. Vzhledem k nízkému sebehodnocení, může být ženám přílišná pozornost nepříjemná, a předstíráním vyvrcholení tak mohou sexuální aktivitu ukončit dříve.

3.6 Předstírání orgasmu v souvislosti se sexuální komunikací a spokojeností

Sexuální spokojenost je důležitou součástí kvality života a je jedním z prediktorů vztahové spokojenosti u mužů i žen (Haavio-Mannila & Kontula, 1997). Ze studií vychází, že souvisí jak s dyadickými procesy, tak i individuálními charakteristikami, hodnotami a sexuální reakcí jedince (Pascoal et al., 2014; Pronier & Monk-Turner, 2014; Sánchez-Fuentes et al., 2014).

V partnerské sexuální a vztahové spokojenosti hraje důležitou roli sexuální komunikace (Mallory, 2022). Existují empirické důkazy, že jedinci, kterým sdílení intimních informací nečiní problém, bývají sexuálně spokojenější (Rehman et al., 2011; Roels & Janssen, 2020; Thomas et al., 2015). Vzhledem ke společenské tabuizaci sexuálních témat a internalizaci genderových stereotypů je však pro mnohé jedince sexuální komunikace nepřirozená.

Schopnost sexuální komunikace je podmíněna zkušenostmi, znalostmi a dovednostmi, kterých jedinec nabývá s věkem. Herbenick a kolektiv (2019) na americkém vzorku zjistili, že v mladším věku mívají ženy potíže s formulováním svých sexuálních potřeb. Takovou konverzaci často nepovažují za potřebnou a domnívají se, že pokud téma otevrou, budou partnerem odmítnuty. Větší jistoty v sexuální komunikaci dosahují až kolem dvaceti pěti let, kdy zároveň získají pocit, že partnerovi na jejich potěšení záleží. Hensel a kolektiv (2011) zmiňují, že si ženy s přibývajícím věkem postupně osvojují sexuální slovník, a dokážou tak explicitně hovořit o sexuálních aktivitách, svých preferencích a částech vlastního genitálu.

Problémy v komunikaci patří k nejčastějším stížnostem, s nimiž přicházejí páry do poraden, a předpokládá se, že hrají ústřední roli při vzniku a udržování mnoha sexuálních dysfunkcí. Například Kelly s kolektivem (2004) zjistili, že anorgastické ženy mají ve svém vztahu větší komunikační potíže než ženy plně sexuálně funkční, přičemž jako obzvláště obtížnou hodnotí konverzaci o klitoridálním dráždění. O dva roky později však prokázal, že páry potýkající se s anorgasmií ženy sice jsou schopny diskutovat o sexuálních tématech, nicméně se v jejich komunikaci objevuje větší míra obviňování a nižší vnímavost mezi partnery (Kelly et al., 2006). Mallory s kolektivem (2019) se místo sexuálních potíží zaměřili na vztah mezi sexuální komunikací párů a jednotlivými sexuálními funkcemi u zdravých jedinců. Po analýze výsledků z 48 studií vyšlo, že komunikace pozitivně souvisí s celkovou sexuální funkcí, vzrušením, lubrikací, erektilní funkcí, menší bolestí při styku, touhou a orgasmem.

V posledních letech je partnerská komunikace zkoumána v rámci Teorie vzájemné náklonnosti (Floyd, 2002). Lidé se dle Floydova v rámci romantických vztahů chovají láskyplně, aby zvýšili vztahovou důvěru, blízkost a spokojenost svého partnera. Všechny tyto faktory přispívají k udržení vztahu, což z evolučního hlediska vede k vyšší pravděpodobnosti reprodukce. Sexuální komunikace byla v tomto kontextu sledována v souvislosti s různými vztahovými proměnnými. Na základě další Floydovy práce (2006), se v posledních letech dostává více pozornosti klamavým verbálním a neverbálním projevům vůči partnerovi (Horan & Booth-Butterfield, 2013). Ačkoli je láskyplná komunikace do jisté míry vrozená, můžeme ji i vědomě ovlivňovat – například tedy falešně projevat lásku, ačkoli není sycena opravdovými pocity, či naopak své vřelé projevy potlačit v případě, že k druhému cítíme náklonnost. Své reálné pocity skrýváme, upravujeme a lžeme o nich i v nejbližších vztazích, a to především proto, že nechceme ranit druhého či sebe samé. Klameme-li partnera při sexuálních aktivitách, kdy dochází k největší míře sebeodhalení, mohou naše falešné projevy vyústit v osobní tenzi, která se projeví na naší, ale i partnerské spokojenosti (Bennett & Denes, 2019). Protipólem k takovému stavu je právě orgastická sexuální zkušenost, po které mají jedinci větší tendenci sdílet s druhým intimní informace (Denes, 2012; Denes & Afifi, 2014). Otevřená a upřímná komunikace spolu s autentickým sexuálním prožitkem vede k vyšší partnerské i sexuální spokojenosti (Denes, 2018).

Při orgasmu je do těla vyplavováno zvýšené množství oxytocinu, „hormonu štěstí“, který způsobuje pocity nadšení, euforie a blízkosti. Haavio-Mannila a Kontula

(1997), ale i Frederick s kolektivem (2017) ve svých výzkumech dokázali, že právě častější dosahování orgasmu je jedním z možných prediktorů sexuální spokojenosti. V souladu s tím Brody a Weiss (2011) zjistili, že pocíťovanou partnerskou spokojenost u obou pohlaví zvyšuje nejen častější pohlavní styk a vaginální vyvrcholení žen, ale i simultánní dosažení orgasmu obou partnerů. Důležité je však zmínit, že ačkoli orgasmus zlepšuje sexuální zážitek, není jeho dosahování nutnou podmínkou partnerské sexuální spokojenosti (Nicolson & Burr, 2003; Zvěřina, 2010). Milování a jeho aktéři mohou nabývat tisíců podob, a tak pro partnery může být stěžejní jak fyzický kontakt s druhým, tak i sdílená intimita a láska, přičemž ke spokojenosti nejčastěji přispívá kombinace více faktorů.

Jedním ze způsobů, jak partnerovi projevit náklonnost může být právě simulace orgasmu. Ačkoli toto klamavé chování někdy svědčí o základních vztahových problémech, může být zároveň považováno za formu láskyplné komunikace, pokud je motivováno přáním, aby se partner cítil milovaný, oceňovaný, sexuálně kompetentní a podobně. Denes a kolektiv (2019) zkoumali souvislosti mezi autenticitou orgasmu a ukazateli kvality vztahu – důvěrou, blízkostí a oddaností. Ukázalo se, že ti, kteří předstírali orgasmus, vykazovali těchto kvalit sice méně než orgastičtí jedinci, ale zároveň více než ti, kteří vyvrcholení vůbec nedosáhli.

Z výše zmíněných poznatků vyplývá, že předstírání orgasmu může mít na partnerský vztah různý vliv dle toho, čím je toto chování motivováno. V posledním desetiletí byl tento fenomén jako korelát sexuální spokojenosti zkoumán ve dvou studiích.

Séguin a Milhausen (2016) na mužích ve věku 18-29 let zjistily, že simulace vyvrcholení z důvodu, že muže partnerka či sexuální aktivita nevzrušovaly, souvisela se vztahovou a sexuální nespokojeností. Autorky sice zmiňují i motivy související se spokojeností, nicméně ty vysvětlují jen malou část rozptylu.

Herbenick s kolektivem (2019) se zabývali sexuální spokojeností, komunikací a motivy k předstírání orgasmu u žen. Z celkového vzorku 1008 žen více než polovina uvedla, že ač by si s partnerem o sexu přály komunikovat, nečiní tak. Respondentky se sexuální komunikaci cíleně vyhýbají, protože v nich vyvolává pocit trapnosti, není jim příjemné zacházet do detailů a nechtějí ranit city partnera. U žen předstírajících orgasmus se navíc opakovala obava, že při komunikaci svých potřeb budou považovány

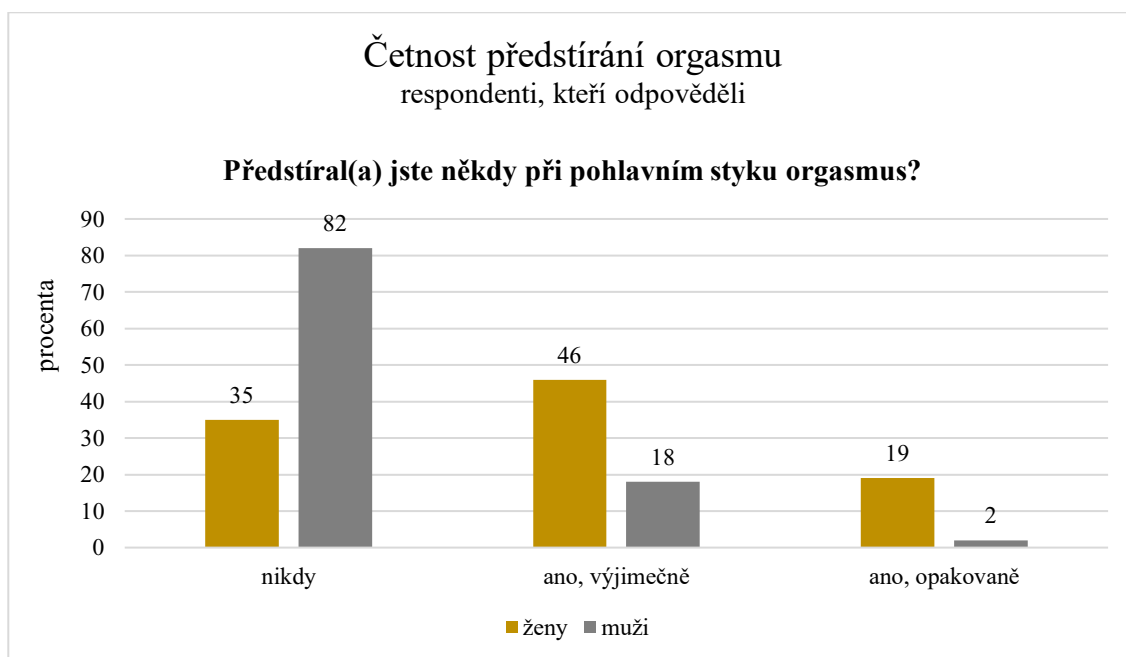
za zvrácené. Tyto účastnice také častěji uváděly, že se s partnerem stydí o sexu mluvit explicitním způsobem, nedokážou před partnerem používat slova jako „klitoris“, ani mluvit o tom, co je jim při aktu příjemné. Ženy, kterým nebyly podobné konverzace příjemné nebo měly pocit, že se o jejich potěšení partner nezajímá, uváděly nižší sexuální spokojenost. Naopak jako spokojené se jevily ženy, které s druhým dokázaly hovořit o částech svého genitálu. Autoři tedy potvrdili svou hypotézu, že otevřenější sexuální komunikace přispívá k větší sexuální spokojenosti, což zároveň může být preventivním faktorem předstírání orgasmu.

Výzkumná část

V rámci výzkumné části práce byl realizován výzkum zabývající se důvody k předstírání orgasmu u českých mužů a žen. Simulace vyvrcholení je jednou z nejméně zkoumaných oblastí sexuálního chování, přičemž většina příslušných výzkumů se zaměřovala pouze na prevalenci tohoto fenoménu a její možné souvislosti. Předstírání orgasmu bylo zmapováno v rámci průzkumu Sexuálního chování ČR v letech 2008 (Weiss & Zvěřina, 2009) a 2013 (Weiss & Zvěřina, 2014) pomocí tří otázek. Účastníci zde měli uvést, zda a jak často orgasmus předstírají u pohlavního styku, svou motivaci a zda tuto praktiku zpozorovali u svého partnera. V roce 2013 zhruba polovina všech účastníků uvedla, že s touto strategií nemá žádnou zkušenost, 30 % tázaných předstírá výjimečně a 10 % pravidelně, přičemž jednoznačně více se toto chování objevilo u žen (Graf 1). Při interpretaci dat je třeba brát v potaz, že ve výzkumu nebylo předstírání orgasmu specifikováno, a tudíž nemuseli být zahrnuti například ti, kteří o svém vyvrcholení partnerovi lhali. Data se navíc týkají pouze soulože, a jsou tak ochuzena o předstírání vyvrcholení u jiných sexuálních aktivit.

Graf 1

Četnost předstírání orgasmu u české populace z roku 2013

Poznámka. Převzato z *Sexuální chování obyvatelstva ČR 5*, podle P. Weiss, J. Zvěřina, 2014, Cegedim. (upraveno)

Součástí stejného průzkumu byla otázka „Z jakého důvodu jste předstíral(a) orgasmus?“, kde respondenti měli možnost vybrat si jeden ze čtyř předložených důvodů k předstírání vyvrcholení či uvést motiv jiný. Četnosti jednotlivých odpovědí jsou znázorněny v Tabulce 1.

Tabulka 1

Důvody k předstírání orgasmu u české populace z roku 2013

Z jakého důvodu jste předstíral(a) orgasmus?

	pohlaví			
	celkem	procenta	muž	žena
celkem	1630		1004	626
už jste to chtěl(a) mít za sebou	218	13,37	33	185
chtěl(a) jste potěšit partnerku (partnera)	423	25,95	86	337
nechtěl(a) jste vypadat, že trpíte poruchou	78	4,79	28	50
věděl(a) jste, že to už stejně nepůjde	200	12,27	48	152
jiný důvod	10	0,61	3	7
neodpověděl(a)	817	50,12	815	2

Poznámka. Respondenti u této otázky mohli zvolit více možností. Převzato z *Sexuální chování obyvatelstva ČR 5*, podle P. Weiss, J. Zvěřina, 2014, Cegedim. (upraveno)

Je nutné podotknout, že většina mužů na tuto otázku v průzkumu neodpověděla, což snižuje validitu výsledků. Ačkoli tedy máme představu o převládajících důvodech k předstírání orgasmu, nebyla pro jejich zjišťování zvolena vhodná metoda. Vzhledem k tomu, že se fenomén týká značné části české populace, je žádoucí se jím zabývat více do hloubky.

Existující výzkumné metody

Považujeme-li předstírání orgasmu za patologický jev, který je záhodno léčit, je z psychologického hlediska třeba porozumět především motivaci jedinců. Studie zaměřené na důvody k předstírání začaly ve světě vycházet až v posledních deseti letech, přičemž většina je zaměřena pouze na ženskou populaci. Na základě empirických dat vzniklo několik dotazníkových metod, které se snaží obsáhnout celou šíři motivace k předstírání vyvrcholení (Tabulka 2). Doposud však neexistuje komplexní nástroj, jehož psychometrické vlastnosti by byly ověřeny na více populacích.

Tabulka 2

Přehled důvodů k předstírání orgasmu v různých metodách

Measure	Factor 1	Factor 2	Factor 3	Factor 4	Factor 5	Factor 6
Pretending orgasm reasons measure (PORM)	Feels good	For partner	Not into sex	Manipulation/ power	Insecurity	Emotional communication
The faking orgasm scale for women (FOS; Cooper et al., 2014)	Altruistic deceit	Fear and insecurity	Elevated arousal	Sexual adjournment		
Motives for feigning orgasms (MFOS; Séguin et al., 2015)	Prosocial	Get it over	Anxiety reduction			
Reasons for pretending orgasm inventory (RPOI; McCoy et al., 2015)	Improve partner's sexual experience	Deception/manipulation	Hide sexual interests			

Poznámka. Převzato z „Development and Validation of the Pretending Orgasm Reasons Measure,“ podle D. L. Goodman, O. Gillath a P. Haj-Mohamadi, 2017, *Archives of Sexual Behavior*, 46(7) (10.1007/s10508-016-0928-7).

Výzkum v této oblasti je omezený v několika ohledech. Některé metody se zaměřují pouze na motivaci žen (Cooper et al., 2014; McCoy et al., 2015), a výsledky tak nejsou zobecnitelné na všechny. Dosud existují pouze dvě metodologické studie, které se zaměřovaly na obě pohlaví (Goodman et al., 2017; Séguin et al., 2015). Metody PORM i MFOS byly pomocí explorační a konfirmační faktorové analýzy psychometricky podloženy a jejich faktory se z velké části překrývají. V PORM inventáři je však hlavních šest oblastí rozdělených do subfaktorů. K vytvoření podrobnější faktorové struktury mohly vést jak různé výzkumné vzorky, tak i rozdíly v původním souboru položek. Zatímco v PORM byly výsledné položky vybírány z 204 tvrzení, v MFOS pouze z šedesáti.

V roce 2017 Goodman a kolektiv vytvořili validní kvantitativní nástroj pro měření důvodů předstírání orgasmu, který byl psychometricky ověřen na velkém vzorku mužů i žen různého věku. Součástí výzkumu byly tři navazující studie. V první byli vysokoškolští respondenti pomocí otevřené otázky tázáni na motivy k předstírání orgasmu. Celkový výčet byl pomocí obsahové analýzy zredukován na 72 důvodů rozdělených do pěti kategorií. Ve druhé studii byl na základě explorační faktorové analýzy vytvořen inventář zahrnující jak výsledky z první studie, tak i položky z jiných měření souvisejících se sexuální motivací. Respondentům tak byl v online podobě předložen seznam 204 výroků, u kterých značili míru svého souhlasu. Po analýze těchto kvantitativních dat byl vytvořena metoda s názvem Pretending Orgasm Reasons Measure, která se skládá ze šesti různých faktorů o celkovém počtu 48 položek. Hlavním cílem třetí studie bylo potvrdit strukturu PORM pomocí konfirmační faktorové analýzy na novém rozmanitějším vzorku. Konvergentní a diskriminační validita metody

zde byla testována zkoumáním korelací mezi důvody pro předstírání orgasmu a (a) sklonem ke lhaní/klamání obecně, (b) tendencí klamat partnera a (c) sexuální dysfunkcí.

Závěrem tedy lze říci, že se jedná o metodologicky a statisticky robustní nástroj s velkým potenciálem. Ačkoli autoři studie zmiňují jeho limity, stále se inventář PORM jeví jako nejvhodnější metoda pro český překlad a zmapování důvodů k předstírání orgasmu v České republice.

4. Cíle výzkumu a výzkumné otázky

Vzhledem k tomu, že v České republice důvody k předstírání orgasmu zatím nebyly podrobně zkoumány v žádné studii, klade si tento projekt následující cíle:

- Prozkoumat důvody k předstírání orgasmu u dospělých jedinců v České republice
- Zjistit souvislosti důvodů k předstírání orgasmu s jeho frekvencí a s vybranými socio-demografickými charakteristikami jedinců v České republice – konkrétně pohlavím, věkem, mírou vzdělání a sexuální orientací

Na základě výsledků validizační studie metody PORM (Goodman et al., 2017), byly stanoveny tyto hypotézy:

- Důvody k předstírání orgasmu u dospělých jedinců v České republice se liší v závislosti na pohlaví
 - Předstírání orgasmu kvůli partnerovi se významně více objevuje u žen než u mužů
 - Předstírání orgasmu z důvodu nejistoty se významně více objevuje u mužů než u žen
 - Předstírání orgasmu z důvodu manipulace/moci se významně více objevuje u mužů než u žen
 - Předstírání orgasmu z důvodu emoční blízkosti se významně více objevuje u mužů než u žen
- Důvody k předstírání orgasmu u dospělých jedinců v České republice se mění s věkem
 - Předstírání orgasmu kvůli partnerovi klesá s narůstajícím věkem
 - Předstírání orgasmu z důvodu zlepšení emoční komunikace/blízkosti s narůstajícím věkem stoupá

Vzhledem k tomu, že v americké studii nebyla zjišťována míra vzdělání a sexuální orientace jedinců, nelze o těchto socio-demografických charakteristikách vyvozovat závěry. Z toho důvodu jsou stanoveny dvě otázky, jejichž cílem je souvislost těchto proměnných v ČR prozkoumat.

- Souvisí míra vzdělání jedince s důvody k předstírání orgasmu?
- Souvisí sexuální orientace jedince s důvody k předstírání orgasmu?

Dále byli respondenti v dotazníku tázáni na častost tohoto klamavého chování, a tak poslední výzkumná otázka zní:

- Souvisí frekvence předstírání orgasmu s důvody k předstírání?

5. Design výzkumného projektu

Vzhledem k tomu, že existují výzkumy, jejichž ambicí bylo obsáhnout celou širší motivace k předstírání orgasmu, není cílem tohoto projektu zjišťovat důvody nové. V rámci této studie tedy byla použita existující kvantitativní výzkumná metoda PORM, která byla validována na americké populaci.

Dotazník PORM byl přeložen pomocí metody zpětného překladu, kdy byl nejprve celý inventář převeden z anglického do českého jazyka studentkou studující překladatelství. Výsledek byl následně zpětně přeložen rodilým mluvčím anglického jazyka zpět do češtiny. S dalším překladatelem poté byly diskutovány rozdíly mezi verzemi a vybrány nejlepší formy překladu (Příloha 1). K práci se jedinci přihlásili dobrovolně, a tak nevznikl nárok na finanční odměnu.

Struktura i obsah dotazníku odpovídá jeho validované verzi. Na začátku dotazníku jsou respondenti tázáni na základní socio-demografické údaje. Americký PORM obsahoval otázky na pohlaví, věk a dále etnikum, které však v českém prostředí není relevantní. Do této části byly naopak přidány otázky zjišťující sexuální orientaci a míru vzdělání jedince. Následuje otázka, kolikrát se jedinec ve svém životě přibližně zapojil do sexuální aktivity s jinou osobou, kde byl jeho orgasmus možný či očekávaný. Aby byly identifikovány všechny osoby, jejichž chování někdy odpovídalo široké definici předstírání orgasmu, je použita metoda opakovaného tázání. Respondentům tak jsou postupně předloženy až tři otázky zjišťující zkušenost s předstíráním. Uvede-li jedinec v první otázce zjišťující četnost předstírání orgasmu nulovou zkušenost, je tázán na procento případů, kdy se falešně choval jako by měl orgasmus a eventuálně i na

případy, kdy o dosažení vyvrcholení lhal. Pokud u respondenta k tomuto chování nedošlo, dotazník pro něj tímto končí.

Ostatní účastníci pokračují inventářem, kde mají zaznamenávat míru souhlasu se 48 důvody k předstírání orgasmu pomocí Likertovy škály od 1 (naprosto nesouhlasím) do 7 (naprosto souhlasím). Motivy lze rozřadit do šesti hlavních faktorů: dobrý pocit, kvůli partnerovi (obsahující subfaktory: ochrana a potěšení partnera a zvýšení partnerova vzrušení), nezájem o sex, manipulace/moc (obsahující subfaktory: manipulace a moc), nejistota (obsahující subfaktory: touha působit normálně a strach z odmítnutí partnerem) a emoční komunikace/blížkost (obsahující subfaktory: potřeba ubezpečení/ pocit, že jsem milován(a), vyjádření lásky a blízkost). Pořadí důvodů bylo v inventáři randomizováno tak, aby respondent nerozpoznal jednotlivé kategorie. Na úplný konec dotazníku byla přidána možnost zmínit jakýkoli jiný důvod k předstírání orgasmu.

Vzhledem k rozsáhlosti metody byly do dotazníku zařazeny i 4 jednoduché kontrolní otázky ověřující pozornost respondentů. Před statistickým vyhodnocením výsledků tedy bylo třeba vyřadit i ty účastníky, kteří v těchto otázkách chybovali. Tímto způsobem se podařilo eliminovat ty, kteří odpovídali náhodně nebo jejich pozornost příliš kolísala, a tak by jejich odpovědi nemusely být validní. Výsledná podoba celého dotazníku se nachází v Příloze 2.

5.1 Metody získávání dat

Sběr dat vzhledem k typu dotazníku a jeho zaměření probíhal pomocí Microsoft Forms po dobu jednoho týdne. Online podoba inventáře byla kromě snazšího způsobu šíření zvolena z důvodu zachování stejné metodologie jako ve validizační studii. Sdílení citlivých informací je navíc prostřednictvím internetu pro mnohé respondenty snazší, a tak je tato forma sběru dat u sexuálních témat doporučována (Mustanski, 2001). Z důvodu minimalizace zkreslení a ochrany intimních údajů byly odpovědi administrovány anonymně.

Česká verze PORM inventáře byla inzerována na sociálních sítích (Facebook, Instagram) a pomocí metody sněhové koule byla šířena dále, a to především mezi mladými lidmi. K získání většiny starších respondentů byl využit adresář Sexuální laboratoře v Národním ústavu duševního zdraví. Ten obsahuje e-mailové adresy těch, kteří se dobrovolně přihlásili k účasti na výzkumech v oblasti sexuální psychologie.

5.2 Etika výzkumu

Před vyplňováním byl respondentům předložen informovaný souhlas, v němž byli seznámeni s obsahem dotazníku, délkou jeho trvání a dobrovolnou účastí. Dále zde účastníci souhlasili se zpracováním a uchováním osobních a citlivých údajů, a to pro účely evidence, archivace a zpracování dat vzešlých z výzkumu. Obeznamení byli s tím, že tyto osobní údaje mohou být poskytnuty subjektům oprávněným k výkonu kontroly projektu, v jehož rámci je výzkum realizován, tedy autorce výzkumu a vedoucímu bakalářské práce. Účastníci dále souhlasili, že nasbíraná data mohou být použita k dalšímu potenciálnímu výzkumu pouze v podobě sumárních statistik.

Z důvodu anonymity nasbíraná data není možné zpětně spárovat s konkrétními respondenty, a tak ani nelze zajistit právo účastníků na možnost zažádání o opravu, doplnění, blokaci či likvidaci jejich osobních či citlivých údajů. Stejně tak nebylo třeba nasbírané odpovědi chránit pomocí specializovaných úložišť.

Výzkumný projekt byl předložen Komisi pro etiku ve výzkumu na FF UK, která na předloženém návrhu z etického hlediska neshledala žádné nedostatky (Příloha 3).

6. Výzkumný soubor

Během týdenního sběru dat dotazník vyplnilo 548 účastníků, přičemž 81 % odpovědí bylo sesbíráno pomocí sociálních sítí a techniky sněhové koule a 19 % skrze respondenty z adresáře NÚDZ.

Ve výzkumném projektu byla použita již existující metoda, a tak bylo třeba použít obdobný výzkumný vzorek jako ve validizační studii. Online inventář byl přístupný pro kohokoli, nicméně před analýzou dat bylo třeba data promazat. Z celkového počtu bylo vyloučeno 10 jedinců pro nedospělý věk a dalších 36 jedinců pro nulovou zkušenost se sexuálními aktivitami potenciálně vedoucími k orgasmu. Po vyřazení těch, kteří předstírání vyvrcholení zamítli ve všech třech kontrolních otázkách, zbylo 242 respondentů. Dále bylo potřeba vyřadit ty odpovědi, na které se nelze plně spoléhat. Minimálně jednu chybu v kontrolních otázkách udělalo 51 účastníků, jejichž eliminace znamená poměrně výrazný zásah do počtu odpovědí. Z toho důvodu byla zvažována i mírnější varianta, kdy by byli vyřazeni účastníci s dvěma a více chybami, tedy pouhých 15 lidí. Faktorová analýza tedy byla provedena na dvou různě velkých souborech. Vzhledem k tomu, že se výsledky značně lišily, nebyla prokázána dostatečná robustnost

dat pro ponechání většího vzorku. Následující analýza tedy byla provedena pouze na odpovědích těch respondentů, kteří uspěli ve všech kontrolní otázkách. Finální výzkumný soubor čítající 191 odpovědí, byl zpracován pomocí statistického programu Jamovi.

Průměrný věk těchto respondentů byl 30.1 (SD = 12.2), přičemž u žen 28 let (SD = 10.6) a u mužů 39 let (SD = 14.4). V celkovém vzorku bylo 81 % žen a 19 % mužů. Celkově nejvíce byla zastoupena heterosexuální orientace (86 %), poté bisexuální (9 %), pansexuální (3 %) a nakonec homosexuální (2 %), přičemž rozvržení dle pohlaví je zobrazeno v Tabulce 3.

Tabulka 3

Rozložení výzkumného vzorku z hlediska pohlaví a sexuální orientace

pohlaví	sexuální orientace				celkem
	bisexuální	heterosexuální	homosexuální	pansexuální	
muž	2	33	1	1	37
žena	16	132	2	4	154
celkem	18	165	3	5	191

Na základě míry vzdělání byly účastníci rozděleni do tří skupin. V rámci výzkumného vzorku uvedlo 42 % respondentů vysokoškolské vzdělání, 48 % středoškolské s maturitou a 10 % vzdělání základní či vyučení.

7. Výsledky

Faktorová struktura dotazníku

Před testováním hypotéz je třeba ověřit, zda má česká verze PORM stejnou faktorovou strukturu jako ta americká, tedy zda struktura nasbíraných dat odpovídá předpokládaným konstruktům. Pro naplnění této ambice byla použita konfirmační faktorová analýza, která však zamítla původní představu o šesti faktorovém modelu, $\chi^2(1065) = 2395, p < 0.001$, CFI = 0.752, SRMR = 0.01, RMSEA = 0.08, 90% CI 0.077-0.085. Shoda indexů tak dle článku Hu a Bentlera (1999) není dostačující. Tento výsledek může být podmíněn i nedostatečně velkým výzkumným vzorkem (Kline, 2016).

Z toho důvodu byla použita explorační faktorová analýza, která neslouží k ověření již existujícího modelu, ale k navržení vlastní faktorové struktury. Z manifestních proměnných extrahujeme skryté proměnné (faktory) a hledáme položky, které je sytí. Pokud má dotazník jasnou strukturu, považuje Kline (1994) 100 osob pro tento druh analýzy za dostačující, nicméně doporučuje větší počet. Ve své knize zmiňuje, že postačují je i vzorek 2x větší, než je počet položek v dotazníku. Arrindell & van der Ende (1985) ve svém článku doporučují velikost vzorku 20x vyšší než je počet faktorů. Dle těchto pravidel a Kaiser–Meyer–Olkinova testu ($KMO = 0,874$) se tedy jedná o adekvátní vzorek pro tento druh analýzy.

Data byla analyzována v Jamovi, kde byla nastavena stejná metoda extrakce faktorů (Maximum-likelihood) a rotace (oblimin) jako ve validizační studii. Následně byla na základě paralelní analýzy (Fabrigar et al., 1999) z dat vytvořena šestifaktorová struktura inventáře, která vysvětlovala 52,9 % rozptylu. Některé položky a faktory však nefungovaly tak, jak bylo předpokládáno – obzvláště pak faktor „Emoční komunikace/blízkost“, ve kterém polovina položek sytila nesprávný faktor. Pro zachování stejné faktorové struktury bylo nutné z inventáře odstranit nevyhovující položky (Příloha 4). Finální faktorová struktura včetně loadingů je zobrazena v Tabulce 4, přičemž tento model vysvětluje 55,6 % variance.

Prověřována byla také reliabilita metody. Vnitřní konzistence, průměrné hodnoty a směrodatné odchylky jednotlivých faktorů vyšly následovně: Dobrý pocit – $\alpha = 0.83$, $M = 2.62$, $SD = 1.31$; Kvůli partnerovi – $\alpha = 0.93$, $M = 4.62$, $SD = 1.65$; Nezájem o sex – $\alpha = 0.84$, $M = 3.88$, $SD = 1.74$; Manipulace/moc – $\alpha = 0.84$, $M = 1.52$, $SD = 0.83$; Nejistota – $\alpha = 0.88$, $M = 2.41$, $SD = 1.3$; Emoční komunikace/blízkost moc – $\alpha = 0.79$, $M = 4.35$, $SD = 1.51$, což dosvědčuje jejich kvalitu.

Korelace mezi hrubými skóry faktorů z původní a nové verze vyšla ve všech případech signifikantně (Pearson's r vždy > 0.92 , $p < 0.001$). Česká verze PORM se tedy dohromady skládá z 38 položek sytících šest různých faktorů, které mají téměř stejnou výpovědní hodnotu jako v americké verzi inventáře.

Tabulka 4

Faktorová struktura po odstranění nefunkčních položek

Loadiny faktorů

	Faktor						jedinečnost
	1	2	3	4	5	6	
o1				0.517			0.549
o2				0.693			0.374
o3				0.709			0.482
o4				0.528			0.583
o5				0.604			0.451
o7				0.549			0.584
o8	0.889						0.241
o9	0.641						0.341
o10	0.772						0.329
o11	0.571						0.396
o12	0.633						0.336
o13	0.764						0.389
o14	0.835						0.225
o16	0.474						0.431
o18	0.542			0.331			0.398
o19					0.925		0.160
o20					0.826		0.284
o21					0.524		0.665
o22					0.704		0.465
o23			0.746				0.418
o24			0.622				0.580
o25			0.922				0.163
o26			0.613				0.582
o27			0.673				0.442
o30			0.573				0.574
o31		0.514					0.554
o32		0.502					0.547
o34		0.410					0.504
o35		0.711					0.421
o36		0.699					0.415
o37		0.860					0.307
o38		0.867					0.222
o39		0.441					0.696
o41						0.405	0.709
o43						0.518	0.323
o44						0.719	0.268
o46						0.493	0.752
o48						0.397	0.721

Poznámka. Loadiny pod 0.32 jsou skryty

Souvislosti socio-demografických proměnných a jednotlivých důvodů k předstírání

Následně bylo na základě dat zkoumáno, zda existuje rozdíl mezi motivy českých mužů a žen. Hypotézy z validizační studie byly testovány v Jamovi pomocí t-testu pro dva nezávislé výběry. Právě na základě vlastností t-testu a vizuální inspekce Q-Q grafu nebylo zjištěno výrazné porušení normality. V případech narušení Levenova testu shody rozptylů byla použita Welchova korekce, nicméně výsledky se z hlediska signifikance nelišily. Za použití hladiny významnosti 0,05 byl shledán signifikantní rozdíl v důvodech „Kvůli partnerovi“ ($t_{189} = -2.14$; $p = 0,017$; $d = -0,39$), „Nejistota“ ($t_{189} = 1.99$; $p = 0,024$; $d = 0,36$) a „Manipulace/moc“ ($t_{42,8} = 2.84$; $p = 0.003$; $d = 0,69$). U motivů „Dobrý pocit“ a „Nezájem o sex“ mezi pohlavími nevznikl signifikantní rozdíl. V rozporu s americkými studiemi byly závěry týkající se důvodu „Emoční komunikace/blízkosti“, který je dle výsledků významně častěji užívají ženy ($t_{188} = -1.92$; $p = 0.028$; $d = -0.351$).

Další zkoumanou proměnnou byla sexuální orientace, která ve validizační studii sledována nebyla. Vzhledem k tomu, že četnosti tří orientací byly příliš nízké, byly pro tyto účely homosexuální, bisexuální a pansexuální orientace spojeny pod zastřešující pojem „queer“. I přes korekci vstupních předpokladů nevyšel mezi skupinami v důvodech předstírání signifikantní rozdíl.

Následně byla sledována souvislost jednotlivých důvodů k předstírání orgasmu s mírou vzdělání. Respondenti byli na základě této proměnné rozděleni do tří skupin, a tak byla jako statistický nástroj použita analýza rozptylu. Na základě Q-Q grafů sice nebyl výrazně porušen předpoklad normality, nicméně téměř ve všech případech byla narušena shodnost variancí skupin. Z toho důvodu byla zvolena Welchova ANOVA, která homogenitu vzorků nepředpokládá. Žádný významný rozdíl mezi účastníky na základě vzdělání však nebyl objeven.

Souvislost frekvence předstírání orgasmu s jednotlivými důvody

Respondenti byli v rámci dotazníku tázáni, jak často předstírají orgasmus. 78 % mužů a 66 % žen uvedlo toto chování při 1-20 % sexuálních aktivit, přičemž ostatní četnosti jsou patrné z Tabulky 5.

Tabulka 5

Frekvence předstírání orgasmu

V kolik procentech partnerských sexuálních aktivit jste předstíral(a) orgasmus?

četnost předstírání	pohlaví		celkem
	muž	žena	
1-20 %	29	101	130
21-40 %	4	15	19
41-60 %	0	17	17
61-80 %	1	9	10
81-99 %	3	11	14
100 %	0	1	1
celkem	37	154	191

Pro účely této výzkumné otázky byly porovnávány skupiny s nízkou (1-20 %) a vyšší (41-100 %) frekvencí předstírání. Pomocí t-testu pro dva nezávislé výběry bylo zjištěno, že ti, kteří tuto strategii užívají běžně, ve srovnání s druhou skupinou významně častěji předstírají z důvodu „Dobrého pocitu“ ($t_{170} = -3.16$; $p < 0.001$; $d = -0.56$), „Kvůli partnerovi“ ($t_{170} = -3.79$; $p < 0.001$; $d = -0.59$), „Nejistoty“ ($t_{170} = -2.28$; $p = 0.007$; $d = -0.4$) a „Emoční komunikace/blízkosti“ ($t_{170} = -2.46$; $p = 0.015$; $d = -0.44$). Důvod „Nezájem o sex“ významně více volili ti, kteří toto klamavé chování užívají minimálně ($t_{170} = 2.20$; $p = 0.014$; $d = 0.39$). U motivu „Manipulace/moc“ nebyl mezi skupinami zjištěn signifikantní rozdíl.

8. Diskuse

Pouze některé z výše zmíněných výsledků jsou v souladu s těmi ze studie Goodman a kolektivu (2017). Konkrétně byly na českém vzorku potvrzeny hypotézy, že ženy ve srovnání s muži signifikantně častěji předstírají orgasmus kvůli partnerovi. Muži naopak významně častěji tuto klamavou strategii užívají z důvodu nejistoty a manipulace/moci. Předpoklad, že muži také více předstírají z důvodu zlepšení „emoční komunikace/blízkosti“ byl vyvrácen. Tento důvod signifikantně častěji uváděly ženy.

Souvislosti však byly zjišťovány i u nových proměnných. U sexuální orientace a míry vzdělání nebyly nalezeny žádné signifikantní rozdíly. Důvody „Dobrý pocit“, „Nejistota“, „Emoční komunikace/blízkost“ a „Kvůli partnerovi“ signifikantně více uváděli ti, kteří orgasmus předstírají často ve srovnání s těmi, kteří toto chování užívají

minimálně. Předstírání z důvodu „Nezájmu o sex“ se významně více objevoval u lidí, kteří toto klamavé chování užívají v 1-20 % sexuálních aktivit.

Vzhledem k nereprezentativnosti výzkumného vzorku je třeba výsledky interpretovat opatrně. Skupina respondentů byla v porovnání s americkou studií celkově méně početná a skládala se z nevyrovnaného poměru mužů a žen. Výzkumný vzorek také neodpovídal socio-demografické variabilitě české populace. Pro příští výzkum doporučujeme vybírání respondentů na základě kvót jako to učinili například Weiss a Zvěřina (2009, 2014) v průzkumech Sexuálního chování obyvatelstva ČR.

Ačkoli je PORM nejlépe vyhlížejí metodou v této oblasti, má i své nedostatky. Ve vzniklém modelu se ukázala silná korelace mezi faktory „Kvůli partnerovi“ a „Emoční komunikace/blížkost“ (Pearson's $r = 0.56$). Položky sytící faktor 6 byly do původní verze inventáře přidány z jiných dotazníků - pocházely buď z dotazníku měřícího sexuální motivaci (AMORE; Hill & Preston, 1996), nebo z jeho upravené verze obohacené o aspekt citové vazby (Davis et al., 2004). Goodman s kolektivem (2017) ve své studii vysvětlují výběr těchto dotazníků tím, že propojují důvody k předstírání orgasmu a vztahové motivy. Není poté překvapující, že tyto položky významně korelují s faktorem 1. Jak je vidět v Příloze 4, zhruba polovina příslušných položek v naší analýze sytila nesprávný faktor, a tak je třeba zvážit zařazení tohoto důvodu do inventáře. Vzhledem k tomu, že faktor výrazně koreloval s ostatními i ve validizační studii, byl i přes významný překryv s ostatními v metodě ponechán.

Určité nedostatky byly shledány i u některých položek. Například položky č. 41 a 48 převzaté z jiných dotazníků se od ostatních liší svou formulací a svým zněním přímo neodkazují k předstírání orgasmu. Položky č. 18 a 41 obsahují zároveň dvě tvrzení a jejich význam tak není jednoznačný.

V rámci sběru dat dva respondenti upozornili na základní metodologickou chybu, která znemožňuje odpovědět na výzkumnou otázku, zda se motivy k předstírání vyvrcholení liší na základě věku jedince. Respondenti byli na začátku inventáře požádáni, aby si představili situaci, kdy předstírali orgasmus nebo o jeho dosažení lhali a dle vlastní zkušenosti vyjádřili míru svého souhlasu s 48 tvrzeními. Tato instrukce však neobsahovala informaci, že má jedinec reflektovat pouze své aktuální chování. Většina respondentů pravděpodobně vztahovala své odpovědi k současnému vztahu a své zkušenosti v něm, nicméně tento fakt nelze zpětně ověřit. Obzvláště u

starších účastníků se tedy mohlo stát, že orgasmus předstírali pouze s ex-partnery, a tak své motivy hodnotily retrospektivně. Stejně mohl jedinec od této strategie upustit v rámci jednoho dlouhodobého vztahu. Tato chyba byla součástí i původní americké verze PORM, nicméně ji autoři přehlédli, a data tak byla v kontextu věku interpretována chybně. Bude-li na tomto inventáři založen další výzkum, bylo by vhodné ptát se na předstírání orgasmu v určitém časovém období, například za poslední rok.

Inventář je dále založen na sebesposuzování respondentů, což může být zdrojem mnohých zkreslení. Vzhledem k tomu, že se jedná o zjišťování klamavé strategie v sexuálním chování, mohlo u mnohých jedinců i přes anonymitu dotazníku docházet k efektu sociální desirability. Odpovědi mohou také podléhat přirozenému zapomínání. Odhalení nepozorných jedinců bylo zajištěno pomocí kontrolních otázek, nicméně by bylo vhodné eliminovat i lháře a ty, jejichž odpovědi nebyly konzistentní. Pomoci by mohlo zařazení položek měřících lži-skóry, či některá tvrzení významově obrátit.

Předstírání orgasmu je tabuizované téma, které se týká mnoha jedinců napříč všemi generacemi. Ačkoli se na veřejnosti o tomto fenoménu téměř nemluví, v anonymním dotazníku se mnozí odvážili sdílet svou zkušenost. Obzvláště v mladých respondentech vzbudil dotazník zájem a rozpoutal diskuzi. Pro účely detabuizace tohoto tématu by bylo možné oslovit neziskovou organizaci Konsent, která boří mýty o sexu a sexuálním násilí, nebo autorky podcastu Vyhonit d'ábla, které otevřeně řeší tabuizovaná sexuální témata. Vzhledem k tomu, že jde o veřejně známé projekty, mohlo by sdílení takto zaměřeného dotazníku na jejich sociálních sítích výrazně urychlit sběr dat u mladší generace.

Účastníků středního věku s chutí do vyplnění dotazníku bylo sice méně, ale stále se podařilo najít velké množství těch, kteří byli ochotni o tématu otevřeně hovořit. U některých se jednalo o aktuální praxi, u jiných o strategii, kterou používali pouze na začátku svého sexuálního života. Pár účastníků tohoto věku dokonce popsalo svůj příběh podrobněji do komentáře na konci dotazníku. Naopak získání odpovědí od lidí v seniorním věku se ukázalo jako těžký úkol. Vzhledem k tomu, že se o sexuálním chování více mluví až v poslední době, je pro ně otevření takového tématu nepřirozené a sdílet dotazník mezi vrstevníky se stydí. Stejně tak u této věkové kategorie nefunguje šíření skrze internetová média. Přímé oslovení

respondentů a nutná asistence při vyplňování online dotazníku snižuje pocit anonymity, a tak i ochotu jej vyplnit.

Literárně-přehledová část nastiňuje větší množství proměnných, které jsou v této oblasti zkoumány. Jednotlivé důvody k předstírání by mohly kromě socio-demografických údajů souviset s konkrétní sexuální aktivitou, typem vztahu, sexuální historií nebo orgastickou funkcí. Žádoucí je také propojení výše zmíněných motivů s partnerskou spokojeností, komunikací a typem citové vazby jedince, přičemž zajímavé by bylo srovnat v těchto ohledech jedince, kteří předstírají pravidelně a ty, kteří tuto strategii užívají jen někdy. Ačkoli existují důkazy o prevalenci předstírání vyvrcholení u mužů, jeho širší souvislosti u nich zatím zkoumány nebyly. Hlubší porozumění korelátům tohoto fenoménu u obou pohlaví může být ambicí práce diplomové.

Hlavním přínosem této práce je přehled dosavadních poznatků týkajících se předstírání orgasmu a jeho detabuizace. Edukační programy ve školách bývají zaměřené spíše preventivně a o běžném sexuálním chování se mluví výrazně méně. Orgasmus je přirozenou sexuální reakcí a týká se většiny mužů i žen, a tak je třeba na toto téma rozproudít diskuzi. Důležitá je především otevřená komunikace vlastních sexuálních potřeb a pocitů, což může mít pozitivní vliv na celkovou spokojenost ve vztahu. Stejně tak je nutné podporovat jedince v tom, aby vyhledal odbornou pomoc a neřešil své potíže pomocí maladaptivních strategií.

Výzkum může nakonec pomoci i klinickým pracovníkům zorientovat se v této oblasti, porozumět lépe klientům, a zvolit tak adekvátní druh intervence. Jak zmiňují ve své studii Goodman s kolektivem (2017), například u předstírání spojeným s nudou může zafungovat sexuální role-play nebo erotické hračky, předstírání kvůli únavě lze léčit změnou spánkových návyků a předstírání orgasmu kvůli sexuální dysfunkci může vyžadovat medikamentózní či terapeutický zásah. Klientovy důvody k předstírání orgasmu předurčují, jaká forma a délka terapie mu bude doporučena. Především poznatky o motivaci v kontextu citové vazby, partnerské spokojenosti a komunikace mohou jedinci pomoci pochopit širší souvislosti jeho klamavého chování.

Závěr

Hlavním zaměřením této práce byly psychologické aspekty předstírání orgasmu. V literárně-přehledové části byly nejprve popsány orgastické dysfunkce, které jsou nejčastější příčinou tohoto klamavého chování. Následující kapitoly jsou v zásadě přehledem poznatků, které byly v této oblasti zjištěny. Kromě prevalence tohoto fenoménu a způsobů předstírání jsou zde rozebrány jednotlivé důvody k předstírání orgasmu, ale také jeho souvislost s citovou vazbou jedince v dospělosti, s partnerskou komunikací a spokojeností.

V praktické části práce byl realizován výzkum, jehož hlavním cílem bylo prozkoumat důvody k předstírání orgasmu u české populace, zjistit jejich případné souvislosti s frekvencí předstírání a vybranými socio-demografickými údaji. Na základě výsledků americké studie Goodman a kolektivu (2017) byly ověřovány konkrétní hypotézy o pohlaví a věku. Následně byla explorativně zkoumána souvislost důvodů k předstírání orgasmu se sexuální orientací, vzděláním jedince a frekvencí tohoto chování.

Ve výzkumu byla použita metoda PORM, tedy soubor 48 tvrzení odkazujících k jednotlivým důvodům, u kterých respondenti uváděli míru svého souhlasu. Překlad tohoto inventáře byl šířen online po dobu jednoho týdne a následně byl pomocí faktorové analýzy upraven do podoby funkční v českém prostředí.

Na základě výsledků byla potvrzena většina stanovených hypotéz týkajících se pohlaví. České ženy ve srovnání s muži významně častěji předstírají orgasmus kvůli partnerovi. Muži naopak signifikantně častěji toto klamavé chování užívají z důvodu nejistoty a manipulace/moci. Předpoklad o emoční komunikaci/blízkosti byl vyvrácen, přičemž signifikantně více tento důvod uváděly ženy. Interpretaci výsledků na základě věku zamezuje zásadní metodologická chyba, která byla nevědomou součástí amerického i tohoto výzkumu.

Mezi skupinami s různou sexuální orientací a vzděláním nebyl zjištěn významný rozdíl. Odlišné důvody se vyskytovaly u jedinců, kteří tuto klamavou strategii užívají minimálně (při méně než 20 % sexuálních aktivit) a častěji (při 41 % a více sexuálních aktivit). Respondenti s vyšší frekvencí předstírání signifikantně více uváděli důvody „Dobrý pocit“, „Kvůli partnerovi“, „Nejistota“ a „Emoční komunikace/blízkost“. Motiv „Nezájem o sex“ se naopak významněji častěji objevoval u jedinců, kteří předstírají

minimálně. Zjištěné poznatky je však třeba interpretovat s ohledem na nedostatečnou reprezentativnost výzkumného vzorku a jiné limity uvedené v diskuzi.

Hlavním přínosem práce je detabuizace tématu a poskytnutí ucelených informací o tomto fenoménu. Zjištěné poznatky mohou pomoci laikům pochopit širší souvislosti předstírání orgasmu a klinickým pracovníkům vybrat vhodný druh intervence při léčbě orgastických dysfunkcí. V navazující diplomové práci budou na početnějším reprezentativním vzorku zkoumány souvislosti předstírání vyvrcholení s partnerskou spokojeností, komunikací a typem citové vazby v dospělosti. Stejně tak je třeba zjistit, zda je u české populace tento fenomén spjat s konkrétní sexuální aktivitou, typem vztahu, sexuální historií a orgastickou funkcí jedince.

Seznam použité literatury

- Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Waters, E., & Wall, S. N. (2015). *Patterns of attachment: A psychological study of the strange situation*. Psychology press.
- Annon, J. S. (1976). The PLISSIT Model: A Proposed Conceptual Scheme for the Behavioral Treatment of Sexual Problems. *Journal of Sex Education and Therapy*, 2(1), 1–15. <https://doi.org/10.1080/01614576.1976.11074483>
- Armstrong, E. A., England, P., & Fogarty, A. C. K. (2012). Accounting for Women's Orgasm and Sexual Enjoyment in College Hookups and Relationships. *American Sociological Review*, 77(3), 435–462. <https://doi.org/10.1177/0003122412445802>
- Arrindell, W. A., & van der Ende, J. (1985). An Empirical Test of the Utility of the Observations-To-Variables Ratio in Factor and Components Analysis. *Applied Psychological Measurement*, 9(2), 165–178. <https://doi.org/10.1177/014662168500900205>
- Baker, R. R., & Bellis, M. A. (1993). Human sperm competition: Ejaculate manipulation by females and a function for the female orgasm. *Animal Behaviour*, 46(5), 887–909. <https://doi.org/10.1006/anbe.1993.1272>
- Bennett, M., & Denes, A. (2019). Lying in Bed: An Analysis of Deceptive Affectionate Messages During Sexual Activity in Young Adults' Romantic Relationships. *Communication Quarterly*, 67(2), 140–157. <https://doi.org/10.1080/01463373.2018.1557722>
- Birnbaum, G. (2007). Attachment orientations, sexual functioning, and relationship satisfaction in a community sample of women. *Journal of Social and Personal Relationships*, 24(1), 21–35. <https://doi.org/10.1177/0265407507072576>
- Blackledge, C. (2005). *Vagina*. Triton.
- Braun, V., Gavey, N., & McPhillips, K. (2003). The 'Fair Deal'? Unpacking Accounts of Reciprocity in Heterosex. *Sexualities*, 6(2), 237–261. <https://doi.org/10.1177/1363460703006002005>
- Brennan, K. A., Wu, S., & Loev, J. (1998). Adult romantic attachment and individual differences in attitudes toward physical contact in the context of adult romantic

relationships. In *Attachment theory and close relationships* (s. 394–428). The Guilford Press.

Brewer, G., & Hendrie, C. (2011). Evidence to Suggest that Copulatory Vocalizations in Women Are Not a Reflexive Consequence of Orgasm. *Archives of Sexual Behavior*, 40(3), 559–564. <https://doi.org/10.1007/s10508-010-9632-1>

Brody, S., & Weiss, P. (2011). Simultaneous Penile-Vaginal Intercourse Orgasm is Associated with Satisfaction (Sexual, Life, Partnership, and Mental Health). *Journal of Sexual Medicine*, 8(3), 734–741. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2010.02149.x>

Bryan, T. S. (2001). *Pretending to experience orgasm as a communicative act: How, when, and why some sexually experienced college women pretend to experience orgasm during various sexual behaviors* [Nepublikovaná disertační práce, University of Kansas]. ProQuest.

Burri, A. V., Cherkas, L. M., & Spector, T. D. (2009). The genetics and epidemiology of female sexual dysfunction: A review. *The Journal of Sexual Medicine*, 6(3), 646–657. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2008.01144.x>

Carvalho, A., & Leal, I. (2012). Masturbation Among Women: Associated Factors and Sexual Response in a Portuguese Community Sample. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 39(4), 347–367. <https://doi.org/10.1080/0092623X.2011.628440>

Ciocca, G., Limoncin, E., Di Tommaso, S., Mollaioli, D., Gravina, G. L., Marcozzi, A., Tullii, A., Carosa, E., Di Sante, S., Gianfrilli, D., Lenzi, A., & Jannini, E. A. (2015). Attachment styles and sexual dysfunctions: A case-control study of female and male sexuality. *International Journal of Impotence Research*, 27(3), 81–85. <https://doi.org/10.1038/ijir.2014.33>

Cohen, D., & Belsky, J. (2008). Avoidant romantic attachment and female orgasm: Testing an emotion-regulation hypothesis. *Attachment & human development*, 10(1), 1–10. <https://doi.org/10.1080/14616730701868555>

Collins, N. L., & Read, S. J. (1990). Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(4), 644–663. <https://doi.org/10.1037//0022-3514.58.4.644>

- Cooper, E. B., Fenigstein, A., & Fauber, R. L. (2014). The faking orgasm scale for women: Psychometric properties. *Archives of Sexual Behavior*, 43(3), 423–435. <https://doi.org/10.1007/s10508-013-0212-z>
- Costa, R., & Brody, S. (2007). Women's Relationship Quality is Associated with Specifically Penile-Vaginal Intercourse Orgasm and Frequency. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 33(4), 319–327. <https://doi.org/10.1080/00926230701385548>
- Darling, C. A., & Davidson, J. K. (1986). Enhancing relationships: Understanding the feminine mystique of pretending orgasm. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 12(3), 182–196. <https://doi.org/10.1080/00926238608415405>
- Davis, D., Shaver, P., & Vernon, M. (2004). Attachment Style and Subjective Motivations for Sex. *Personality & social psychology bulletin*, 30(8), 1076–1090. <https://doi.org/10.1177/0146167204264794>
- Denes, A. (2012). Pillow Talk: Exploring Disclosures After Sexual Activity. *Western Journal of Communication*, 76(2), 91–108. <https://doi.org/10.1080/10570314.2011.651253>
- Denes, A. (2018). Toward a Post-Sex Disclosures Model: Exploring the Associations Among Orgasm, Self-Disclosure, and Relationship Satisfaction. *Communication Research*, 45(3), 297–318. <https://doi.org/10.1177/0093650215619216>
- Denes, A., & Afifi, T. D. (2014). Pillow Talk and Cognitive Decision-making Processes: Exploring the Influence of Orgasm and Alcohol on Communication after Sexual Activity. *Communication Monographs*, 81(3), 333–358. <https://doi.org/10.1080/03637751.2014.926377>
- Denes, A., Horan, S. M., & Bennett, M. (2019). “Faking it” and affectionate communication: Exploring the authenticity of orgasm and relational quality indicators. *Personality and Individual Differences*, 151(1), 1–10. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.06.013>
- Dove, N. L., & Wiederman, M. W. (2000). Cognitive distraction and women's sexual functioning. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 26(1), 67–78. <https://doi.org/10.1080/009262300278650>

- Elliott, L., & Brantley, C. (1997). *Sex on Campus: The Naked Truth about the Real Sex Lives of College Students*. Random House.
- Fabrigar, L., Wegener, D., MacCallum, R., & Strahan, E. (1999). Evaluating the Use of Exploratory Factor Analysis in Psychological Research. *Psychological Methods*, 4(3), 272–299. <https://doi.org/10.1037/1082-989X.4.3.272>
- Feeney, J. A. (2008). Adult romantic attachment: Developments in the study of couple relationships. In *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications*, 2nd ed (s. 456–481). The Guilford Press.
- Fifková, H. (2005). *Erotické představy ženy*. Mladá fronta.
- Floyd, K. (2002). Human affection exchange V: Attributes of the highly affectionate. *Communication Quarterly*, 50(2), 135–152. <https://doi.org/10.1080/01463370209385653>
- Floyd, K. (2006). *Communicating affection: Interpersonal behavior and social context*. Cambridge University Press.
- Frederick, D. A., John, H. K. S., Garcia, J. R., & Lloyd, E. A. (2017). Differences in Orgasm Frequency Among Gay, Lesbian, Bisexual, and Heterosexual Men and Women in a U.S. National Sample. *Archives of Sexual Behavior*, 47(1), 273–288. <https://doi.org/10.1007/s10508-017-0939-z>
- Frederick, D. A., Lever, J., Gillespie, B. J., & Garcia, J. R. (2017). What Keeps Passion Alive? Sexual Satisfaction Is Associated With Sexual Communication, Mood Setting, Sexual Variety, Oral Sex, Orgasm, and Sex Frequency in a National U.S. Study. *Journal of Sex Research*, 54(2), 186–201. <https://doi.org/10.1080/00224499.2015.1137854>
- Georgiadis, J. R., Reinders, A. A. T. S., Paans, A. M. J., Renken, R., & Kortekaas, R. (2009). Men versus women on sexual brain function: Prominent differences during tactile genital stimulation, but not during orgasm. *Human Brain Mapping*, 30(10), 3089–3101. <https://doi.org/10.1002/hbm.20733>

Goodman, D. L., Gillath, O., & Haj-Mohamadi, P. (2017). Development and Validation of the Pretending Orgasm Reasons Measure. *Archives of Sexual Behavior*, *46*(7), 1973–1991. <https://doi.org/10.1007/S10508-016-0928-7>

Gregorian, R. S., Golden, K. A., Bahce, A., Goodman, C., Kwong, W. J., & Khan, Z. M. (2002). Antidepressant-induced sexual dysfunction. *The Annals of Pharmacotherapy*, *36*(10), 1577–1589. <https://doi.org/10.1345/aph.1A195>

Haavio-Mannila, E., & Kontula, O. (1997). Correlates of Increased Sexual Satisfaction. *Archives of Sexual Behavior*, *26*(4), 399–419. <https://doi.org/10.1023/A:1024591318836>

Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, *52*(3), 511–524. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.52.3.511>

Hensel, D. J., Fortenberry, J. D., O’Sullivan, L. F., & Orr, D. P. (2011). The developmental association of sexual self-concept with sexual behavior among adolescent women. *Journal of Adolescence*, *34*(4), 675–684. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2010.09.005>

Herbenick, D., Eastman-Mueller, H., Fu, T.-C., Dodge, B., Ponander, K., & Sanders, S. (2019). Women’s Sexual Satisfaction, Communication, and Reasons for (No Longer) Faking Orgasm: Findings from a U.S. Probability Sample. *Archives of Sexual Behavior*, *48*(8), 2461–2472. <https://doi.org/10.1007/s10508-019-01493-0>

Herbenick, D., Reece, M., Schick, V., Sanders, S. A., Dodge, B., & Fortenberry, J. D. (2010). An event-level analysis of the sexual characteristics and composition among adults ages 18 to 59: Results from a national probability sample in the United States. *The Journal of Sexual Medicine*, *7*(5), 346–361. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2010.02020.x>

Hevesi, K., Horvath, Z., Sal, D., Miklos, E., & Rowland, D. L. (2021). Faking Orgasm: Relationship to Orgasmic Problems and Relationship Type in Heterosexual Women. *Sexual Medicine*, *9*(5). <https://doi.org/10.1016/J.ESXM.2021.100419>

- Hill, C. A., & Preston, L. K. (1996). Individual differences in the experience of sexual motivation: Theory and measurement of dispositional sexual motives. *Journal of Sex Research*, 33(1), 27–45. <https://doi.org/10.1080/00224499609551812>
- Hite, S. (1976). *The Hite Report: A Nationwide Study of Female Sexuality*. Macmillan.
- Horan, S. M., & Booth-Butterfield, M. (2013). Understanding the Routine Expression of Deceptive Affection in Romantic Relationships. *Communication Quarterly*, 61(2), 195–216. <https://doi.org/10.1080/01463373.2012.751435>
- Hu, L., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6(1), 1–55. <https://doi.org/10.1080/10705519909540118>
- Chambers, W. (2007). Oral Sex: Varied Behaviors and Perceptions in a College Population. *Journal of Sex Research*, 44(1), 28–42. <https://doi.org/10.1080/00224490709336790>
- Jenkins, L. C., & Mulhall, J. P. (2015). Delayed orgasm and anorgasmia. *Fertility and Sterility*, 104(5), 1082–1088. <https://doi.org/10.1016/j.fertnstert.2015.09.029>
- Jern, P., Hakala, O., Kärnä, A., & Gunst, A. (2018). A Longitudinal Assessment of Associations Between Women’s Tendency to Pretend Orgasm, Orgasm Function, and Intercourse-Related Pain in Different Partner Relationship Constellations. *Archives of Sexual Behavior*, 47(3), 671–679. <https://doi.org/10.1007/s10508-017-1117-z>
- Jonášová, I. (2009). *Ženský orgasmus* [Dizertační práce]. Univerzita Karlova.
- Kaighobadi, F., Shackelford, T. K., & Weekes-Shackelford, V. A. (2012). Do Women Pretend Orgasm to Retain a Mate? *Archives of Sexual Behavior*, 41(5), 1121–1125. <https://doi.org/10.1007/s10508-011-9874-6>
- Kaplan, H. S. (1974). *The new sex therapy: Active treatment of sexual dysfunctions*. New York Times Book.
- Kelly, M. P., Strassberg, D. S., & Turner, C. M. (2004). Communication and associated relationship issues in female anorgasmia. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 30(4), 263–276. <https://doi.org/10.1080/00926230490422403>

- Kelly, M. P., Strassberg, D. S., & Turner, C. M. (2006). Behavioral Assessment of Couples' Communication in Female Orgasmic Disorder. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 32(2), 81–95. <https://doi.org/10.1080/00926230500442243>
- Kinsey, A. C., Pomeroy, W. B., Martin, C. E., & Gebhard, P. H. (1953). *Sexual behavior in the human female*. Saunders.
- Kirkpatrick, L. A., & Davis, K. E. (1994). Attachment style, gender, and relationship stability: A longitudinal analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 66(3), 502–512. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.66.3.502>
- Kline, P. (1994). *An easy guide to factor analysis*. Routledge.
- Kline, R. B. (2016). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling (4th ed.)*. Guilford Press.
- Kratochvíl, S. (2003). *Sexuální dysfunkce: Příčiny a léčba*. Grada.
- Kulísek, P. (2000). Problémy teorie raného citového přilnutí (attachment). *Československá psychologie*, 44(5), 404–423.
- Láng, A., Cooper, E., & Meskó, N. (2020). The Relationship Between Dimensions of Adult Attachment and Motivation for Faking Orgasm in Women. *Journal of Sex Research*, 57(3), 278–284. <https://doi.org/10.1080/00224499.2018.1525333>
- Lloyd, E. A. (2005). *The case of the female orgasm: Bias in the science of evolution*. Harvard Univ. Press.
- MacNeil, S., & Byers, E. S. (2005). Dyadic assessment of sexual self-disclosure and sexual satisfaction in heterosexual dating couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 22(2), 169–181. <https://doi.org/10.1177/0265407505050942>
- Mah, K., & Binik, Y. M. (2002). Do All Orgasms Feel Alike? Evaluating a Two-Dimensional Model of the Orgasm Experience across Gender and Sexual Context. *Journal of Sex Research*, 39(2), 104–113. <https://doi.org/10.1080/00224490209552129>
- Mallory, A. B. (2022). Dimensions of Couples' Sexual Communication, Relationship Satisfaction, and Sexual Satisfaction: A Meta-Analysis. *Journal of Family Psychology*, 36(3), 358–371. <https://doi.org/10.1037/fam0000946>

- Mallory, A., Stanton, A., & Handy, A. (2019). Couples' Sexual Communication and Dimensions of Sexual Function: A Meta-Analysis. *Journal of Sex Research*, 56(7), 882–898. <https://doi.org/10.1080/00224499.2019.1568375>
- Marchand, E. (2021). Psychological and Behavioral Treatment of Female Orgasmic Disorder. *Sexual Medicine Reviews*, 9(2), 194–211. <https://doi.org/10.1016/j.sxmr.2020.07.007>
- Masters, W. H., & Johnson, V. E. (1966). *Human sexual response*. Little, Brown.
- Masters, W. H., & Johnson, V. E. (1970). *Human sexual inadequacy*. Little, Brown and Company.
- McCoy, M. G., Welling, L. L. M., & Shackelford, T. K. (2015). Development and initial psychometric assessment of the reasons for pretending orgasm inventory. *Evolutionary Psychology*, 13(1), 129–139. <https://doi.org/10.1177/147470491501300108>
- McKibbin, W. F., Bates, V. M., Shackelford, T. K., Hafen, C. A., & LaMunyon, C. W. (2010). Risk of sperm competition moderates the relationship between men's satisfaction with their partner and men's interest in their partner's copulatory orgasm. *Personality and Individual Differences*, 49(8), 961–966. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.08.005>
- Mikulincer, M., & Goodman, G. S. (2006). *Dynamics of romantic love: Attachment, caregiving, and sex*. The Guilford Press.
- Mintz, D. L. (2017). *Becoming Cliterate: Why Orgasm Equality Matters--And How to Get It* (Illustrated edition). HarperOne.
- Montejo, A. L., Montejo, L., & Navarro-Cremades, F. (2015). Sexual side-effects of antidepressant and antipsychotic drugs. *Current Opinion in Psychiatry*, 28(6), 418–423. <https://doi.org/10.1097/YCO.0000000000000198>
- Morgentaler, A. (2013). *Why men fake it: The totally unexpected truth about men and sex*. Henry Holt and Co.

- Muehlenhard, C. L., & Shippee, S. K. (2010). Men's and women's reports of pretending orgasm. *Journal of Sex Research*, 47(6), 552–567.
<https://doi.org/10.1080/00224490903171794>
- Mustanski, B. (2001). Getting wired: Exploiting the Internet for the collection of valid sexuality data. *Journal of Sex Research*, 38(4), 292–301.
<https://doi.org/10.1080/00224490109552100>
- Nicolson, P., & Burr, J. (2003). What is „normal" about women's (hetero)sexual desire and orgasm?: A report of an in-depth interview study. *Social Science & Medicine* (1982), 57(9), 1735–1745. [https://doi.org/10.1016/s0277-9536\(03\)00012-1](https://doi.org/10.1016/s0277-9536(03)00012-1)
- Pascoal, P. M., Narciso, I. de S. B., & Pereira, N. M. (2014). What is sexual satisfaction? Thematic analysis of lay people's definitions. *Journal of Sex Research*, 51(1), 22–30. <https://doi.org/10.1080/00224499.2013.815149>
- Pastor, Z. (2007a). Klasifikace a etiologie ženských sexuálních dysfunkcí. *Sexuológiá*, 7(2), 15–23.
- Pastor, Z. (2007b). *Sexualita ženy*. Grada.
- Prokopcová, L. (2005). *Subjektivní prožívání orgasmu versus anorgasmie u žen* [Rigorózní práce]. Univerzita Karlova.
- Pronier, C., & Monk-Turner, E. (2014). Factors shaping women's sexual satisfaction: A comparison of medical and social models. *Journal of Gender Studies*, 23(1), 69–80.
<https://doi.org/10.1080/09589236.2012.752347>
- Raboch, J., Hrdlička, M., Mohr, P., Pavlovský, P., & Ptáček, R. (2015). *DSM-5—Diagnostický a statistický manuál duševních poruch*. Hogrefe - Testcentrum.
- Rehman, U. S., Rellini, A. H., & Fallis, E. (2011). The Importance of Sexual Self-Disclosure to Sexual Satisfaction and Functioning in Committed Relationships. *Journal of Sexual Medicine*, 8(11), 3108–3115. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2011.02439.x>
- Reisman, Y. (2017). Sexual Consequences of Post-SSRI Syndrome. *Sexual Medicine Reviews*, 5(4), 429–433. <https://doi.org/10.1016/j.sxmr.2017.05.002>

- Richters, J., de Visser, R., Rissel, C., & Smith, A. (2006). Sexual practices at last heterosexual encounter and occurrence of orgasm in a national survey. *Journal of sex research*, 43(3), 217–226. <https://doi.org/10.1080/00224490609552320>
- Roberts, C., Kippax, S., Waldby, C., & Crawford, J. (1995). Faking it: The Story of “Ohh!”. *Women’s Studies International Forum*, 18(5), 523–532. [https://doi.org/10.1016/0277-5395\(95\)80090-C](https://doi.org/10.1016/0277-5395(95)80090-C)
- Roels, R., & Janssen, E. (2020). Sexual and Relationship Satisfaction in Young, Heterosexual Couples: The Role of Sexual Frequency and Sexual Communication. *Journal of Sexual Medicine*, 17(9), 1643–1652. <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2020.06.013>
- Rosen, R. C., Lane, R. M., & Menza, M. (1999). Effects of SSRIs on sexual function: A critical review. *Journal of Clinical Psychopharmacology*, 19(1), 67–85. <https://doi.org/10.1097/00004714-199902000-00013>
- Sánchez-Fuentes, M. del M., Santos-Iglesias, P., & Sierra, J. C. (2014). A systematic review of sexual satisfaction. *International Journal of Clinical and Health Psychology*, 14(1), 67–75. [https://doi.org/10.1016/S1697-2600\(14\)70038-9](https://doi.org/10.1016/S1697-2600(14)70038-9)
- Scott, S., & Jackson, S. (2001). Embodying Orgasm: Gendered Power Relations and Sexual Pleasure. *Women & therapy*, 24(1–2), 99–110. https://doi.org/10.1300/J015v24n01_13
- Séguin, L. J., & Milhausen, R. R. (2016). Not all fakes are created equal: Examining the relationships between men’s motives for pretending orgasm and levels of sexual desire, and relationship and sexual satisfaction. *Sexual and Relationship Therapy*, 31(2), 159–175. <https://doi.org/10.1080/14681994.2016.1158803>
- Séguin, L., Milhausen, R., & Kukkonen, T. (2015). The development and validation of the motives for feigning orgasms scale. *The Canadian Journal of Human Sexuality*, 24(1), 31–48. <https://doi.org/10.3138/cjhs.2613>
- Shackelford, T. K., Weekes-Shackelford, V. A., LeBlanc, G. J., Bleske, A. L., Euler, H. A., & Hoier, S. (2000). Female coital orgasm and male attractiveness. *Human Nature*, 11(3), 299–306. <https://doi.org/10.1007/s12110-000-1015-1>

- Sharpsteen, D. J., & Kirkpatrick, L. A. (1997). Romantic jealousy and adult romantic attachment. *Journal of Personality and Social Psychology*, 72(3), 627–640.
<https://doi.org/10.1037//0022-3514.72.3.627>
- Schaefer, L. C. (1973). *Women and Sex: Sexual Experiences and Reactions of a Group of Thirty Women As Told to a Female Psychotherapist*. Random House.
- Schachner, D., & Shaver, P. (2004). Attachment dimensions and sexual motives. *Personal Relationships*, 11(2), 179–195. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2004.00077.x>
- Simpson, J. A. (1990). Influence of attachment styles on romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(5), 971–980. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.59.5.971>
- Stefanou, C., & McCabe, M. P. (2012). Adult attachment and sexual functioning: A review of past research. *The Journal of Sexual Medicine*, 9(10), 2499–2507.
<https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2012.02843.x>
- Steiner, A. E. (1981). *Pretending orgasm by men and women: An aspect of communication in relationships* [Nepublikovaná disertační práce]. California School of Professional Psychology.
- Thomas, H. N., Hess, R., & Thurston, R. C. (2015). Correlates of Sexual Activity and Satisfaction in Midlife and Older Women. *Annals of Family Medicine*, 13(4), 336–342.
<https://doi.org/10.1370/afm.1820>
- Thompson, L. Y., & Muehlenhard, C. L. (2003, duben 27). *Factors affecting women's decisions to pretend to experience orgasms*. Eastern Region–Midcontinent Region conference of the Society for the Scientific Study of Sexuality, Baltimore, Maryland.
- Thornhill, R., & Gangestad, S. W. (2008). *The evolutionary biology of human female sexuality*. Oxford University Press.
- Wallen, K., & Lloyd, E. A. (2011). Female sexual arousal: Genital anatomy and orgasm in intercourse. *Hormones and Behavior*, 59(5), 780–792.
<https://doi.org/10.1016/j.yhbeh.2010.12.004>
- Weiss, P., & Zvěřina, J. (2009). *Sexuální chování v ČR IV*. DEMA.

- Weiss, P., & Zvěřina, J. (2014). *Sexuální chování obyvatelstva ČR 5*. Cegedim.
- Werneke, U., Northey, S., & Bhugra, D. (2006). Antidepressants and sexual dysfunction. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, *114*(6), 384–397.
<https://doi.org/10.1111/j.1600-0447.2006.00890.x>
- Wiederman, M. W. (1997). Pretending orgasm during sexual intercourse: Correlates in a sample of young adult women. *Journal of Sex & Marital Therapy*, *23*(2), 131–139.
<https://doi.org/10.1080/00926239708405314>
- Wincze, J. P., & Carey, M. P. (2001). *Sexual dysfunction: A guide for assessment and treatment* (2nd ed). Guilford Press.
- Zilbergeld, B. (1999). *The New Male Sexuality* (Revised edition). Bantam.
- Zvěřina, J. (2003). *Sexuologie (nejen) pro lékaře*. CERM.
- Zvěřina, J. (2010). Sexuální dysfunkce. In *Sexuologie*. Grada.

Seznam grafů

Graf 1: Četnost předstírání orgasmu u české populace z roku 2013	34
--	----

Seznam tabulek

Tabulka 1: Důvody k předstírání orgasmu u české populace z roku 2013.....	35
Tabulka 2: Přehled důvodů k předstírání orgasmu v různých metodách	36
Tabulka 3: Rozložení výzkumného vzorku z hlediska pohlaví a sexuální orientace	41
Tabulka 4: Faktorová struktura po odstranění nefunkčních položek	43
Tabulka 5: Frekvence předstírání orgasmu	45

Seznam zkratek

ANOVA	Analýza rozptylu
APA	American Psychological Association
DSM	Diagnostický a statistický manuál duševních poruch
FOS	Faking Orgasm Scale for Women
IMAO	Inhibitory monoaminoxidázy
MFOS	Motives for Feigning Orgasm Scale
MKN	Mezinárodní klasifikace nemocí
NaSSA	Novější noradrenergní a specifická serotonergní antidepresiva
NDRI	Inhibitory zpětného vychytávání dopaminu a noradrenalinu
NÚDZ	Národní ústav duševního zdraví
PLISSIT	Permission, Limited information, Specific suggestion, Intensive therapy
PORM	Pretending Orgasm Reasons Measure
RPOI	Reasons for pretending orgasm inventory
SARI	Serotoninoví antagonisti a inhibitory zpětného vychytávání serotoninu
SSRI	Selektivní inhibitory zpětného vychytávání serotoninu

Příloha 1.

Překlad původní verze PORM do českého jazyka

PŮVODNÍ ANGLICKÁ VERZE			ČESKÝ PŘEKLAD	
1. FEELS GOOD			1. DOBRÝ POCIT	
1	... I get caught up in the moment	→	... jsem pohlcen(a) okamžikem	
2	... it is exciting and satisfying	→	... je to vzrušující a uspokojující	
3	... of the physical enjoyment	→	... kvůli tělesnému potěšení	
4	... it seems to improve my outlook on life when nothing seems to be going right	→	... zlepšil mi to náhled na život, když se mi nic nedáří	
5	... it feels good to do it	→	... mám z toho dobrý pocit	
6	... it makes me feel loved	→	... cítím se díky tomu milován/milována	
7	... I want to make myself feel better	→	... chci se cítit lépe	
2. FOR PARTNER		→	2. KVŮLI PARTNEROVI	
2.1: Protect partner		→	2.1: Ochrana partnera/partnerky	
8	... I do not want my partner to feel inadequate	→	... nechci, aby se můj partner/moje partnerka cítil(a) méněcenně	
9	... I do not want to hurt my partner's feelings	→	... nechci zranit partnerovy/partnerčiny city	
10	... I do not want my partner to feel self-conscious	→	... nechci, aby o sobě měl(a) můj partner/moje partnerka pochybnosti	
2.2: Pleases partner		→	2.2: Potěšení partnera/partnerky	
11	... it makes my partner happy	→	... dělá to mého partnera/mou partnerku šťastný(m)ou	
12	... it pleases my partner	→	... měho partnera/mou partnerku to potěší	
13	... it makes my partner feel good about him/herself	→	... Zlepšuje to partnerovo/partnerčino mínění o sobě	
14	... it boosts my partner's confidence	→	... Zvyšuje to partnerovo/partnerčino sebevědomí	
2.3: Increases partner's arousal		→	2.3: Zvýšení partnerova/partnerčina vzrušení	
15	... I want my partner to have an orgasm	→	... chci, aby můj partner/má partnerka dosáhl(a) orgasmu	
16	... it increases my partner's arousal	→	... Zvyšuje to partnerovo/partnerčino vzrušení	
17	... I want my partner to remain involved in sex	→	... chci, aby můj partner/má partnerka zůstala(a) angažovaná(y) v sexu	
18	... I want to encourage my partner and improve my sexual experience	→	... chci povzbudit svého partnera/svou partnerku a zlepšit svůj sexuální zážitek	
3. NOT INTO SEX		→	3. NEZÁLEM O SEX	
19	... sex is taking too long and I want to be finished	→	... sex trvá příliš dlouho a chci, aby skončil	
20	... I am ready for sex to be over	→	... jsem připraven(a), aby sex skončil	
21	... sex is not enjoyable	→	... sex si neužívám	
22	... I have lost interest in the sexual encounter	→	... temo sexuální styk už mě nezajímá	
4. MANIPULATION/POWER		→	4. MANIPULACE/MOC	
4.1 Manipulation		→	4.1 Manipulace	
23	... it gets me other things I want from my partner	→	... předstíraním orgasmu získávám od partnera/od partnerky něco jiného	
24	... it is a powerful tool I can use to get other things I want from my partner	→	... předstíraní orgasmu je silný prostředek, který mohu využít, abych od partnera/partnerky získal(a) něco jiného	
25	... it is a way to get other things I want from my partner	→	... je to způsob, jak získat od partnera/od partnerky něco jiného	
26	... my partner would do or give me something I wanted	→	... aby pro mě můj partner/má partnerka udělal(a) něco nebo mi dal(a) něco, co chci	
27	... I have wanted my partner to think I had an orgasm, even when I did not, because I wanted to use it as a bargaining tool	→	... předstíraní orgasmu mi pomáhá při smlouvání s partnerem/partnerkou	
4.2 Power		→	4.2 Moc	
28	... I enjoy exerting dominance and control over my partner	→	... rád(a) projevuji nad svým partnerem/partnerkou kontrolu a dominanci	
29	... I feel a sense of superiority and power when I am expressing myself by pretending orgasm	→	... když předstíraním orgasmu, mám pocit nadřazenosti a moci nad svým partnerem/svou partnerkou	
30	... of the sense of power that I feel I have over my partner	→	... kvůli moci, kterou počítuji nad svým partnerem/svou partnerkou	

	5. INSECURITY			5. NEJISTOTA
	5.1: Desire to fit in			5.1: Touha působit normálně
31	... I don't want to seem abnormal or inadequate	→	→	... nechci působit nenormálně, nebo méněcenně
32	... I don't want my partner to think I am a bad sex partner	→	→	... nechci, aby mě můj partner/ná partnerka považoval(a) za špatného(ou) sexuálního(ou) partnera/partnerku
33	... an orgasm during sex is a societal expectation	→	→	... společnost je očekáváno mít při sexu orgasmus
34	... I worry if I don't, it will "turn off" my partner	→	→	... bojím se, že pokud nebudu předstírat orgasmus, můj partner/ná partnerka přestane být vzrušen(a)
	5.2: Fear partner will reject			5.2: Strach z odmítnutí partnerem/partnerkou
35	... I don't want to have an argument with my partner	→	→	... nechci se se svým partnerem/svou partnerkou pohádat
36	... I am afraid my partner will get angry with me if I don't	→	→	... bojím se, že pokud nebudu předstírat orgasmus, můj partner/ná partnerka se naštve
37	... I am afraid my partner will leave me if I don't	→	→	... bojím se, že mě můj partner/ná partnerka opustí, když nebudu předstírat orgasmus
38	... I am worried my partner would leave me if s/he thought I hadn't had an orgasm	→	→	... mám strach, že by mě partner/partnerka opustil(a), kdyby si myslel(a), že jsem neměl(a) orgasmus
39	... I feel insecure about my partner's feelings for me	→	→	... cítím se nejistý(á) partnerovými pocity ke mně
	6. EMOTIONAL COMMUNICATION/CLOSENESS			6. EMOČNÍ KOMUNIKACE / BLÍZKOST
	6.1: Reassurance/feel loved			6.1: Potřeba ubezpečení/pocit, že jsem milován(á)
40	... it helps to reassure me about where the relationship stands	→	→	... mi pomáhá se ubezpečit v tom, jak na tom náš vztah je
41	... I need to feel understood and when I want to relate to my partner on a one-to-one level	→	→	... protože v situacích jeden na jednoho potřebuji cítit porozumění a být s partnerem/partnerkou na stejné vlně
42	... I need him or her to notice me and appreciate me	→	→	... potřebuji, aby si mě partner/partnerka všiml(a) a docetovál(a) mě
	6.2: Express love			6.2: Vyjádření lásky
43	... it makes my partner feel loved	→	→	... aby se můj partner/ná partnerka cítil(a) milovaný(á)
44	... it is a way to express love to my partner	→	→	... je to způsob, jak vyjádřit partnerovi/partnerce lásku
45	... it makes my partner love me more	→	→	... aby mě můj partner/ná partnerka miloval(a) více
	6.3: Closeness			6.3: Blížkost
46	... the sense of emotional closeness I experience with my partner is a satisfying way of feeling valued	→	→	... emoce blízkosti, kterou s partnerem zažívám, je pro mě uspokojivý způsob, jak se cítit doceněn(a)
47	... it makes me feel emotionally close to my partner	→	→	... cítím se tak emoce blízko svému partnerovi/své partnerce
48	... the sense of emotional bonding with my partner is an important way of feeling close to him or her	→	→	... pocit emočního napojení na partnera/partnerku je důležitý způsob, jak mi jí být blízko

Příloha 2.

Výzkumná dotazník včetně české verze inventáře PORM

Informovaný souhlas

Dobrý den,

jmenuji se Kateřina Zíková a jsem studentkou jednooborové psychologie na FF UK v Praze. V první řadě bych Vám ráda poděkovala za zájem zúčastnit se tohoto výzkumu. Nyní Vás prosím o přečtení informovaného souhlasu.

Tento dotazník slouží ke sběru dat k mé bakalářské práci na téma "Psychologické aspekty předstírání orgasmu". Výzkum si klade za cíl zmapovat nejčastější důvody k předstírání orgasmu u mužů a žen v České republice a porovnat tato data s jinou populací. V dotazníku se objevují otázky i z jiných oblastí, protože v budoucnu plánuji zkoumat možné koreláty předstírání orgasmu.

Zprvu Vám bude položeno několik otázek zjišťujících základní údaje jako je Váš věk, vzdělání či sexuální orientace. Pokud jste aktuálně ve vztahu, budete tázáni na Vaši spokojenost a partnerskou komunikaci, dále pak na prožívání blízkých vztahů, Vaši orgasmickou funkci, sexuální historii a zkušenost, včetně zkušenosti s předstíráním orgasmu. Nakonec Vám bude předložen český překlad inventáře „Pretending Orgasm Reasons Measure“. Vyplňování dotazníku by mělo zabrat maximálně 15 minut.

Účast na výzkumu nepřináší žádná rizika, je zcela dobrovolná a od vyplňování můžete kdykoli bez udání důvodu odstoupit. Zveřejněním dat a výstupů vzešlých z výzkumu nevzniká pro účastníka nárok na jakoukoli odměnu či náhradu. Dotazník je anonymní a data budou zveřejněna online pouze v podobě sumárních statistik pro účely dalšího potenciálního výzkumu. Zkuste proto prosím odpovídat upřímně.

Pokud by Vám bylo ohledně inventáře cokoli nejasné nebo jste měli jiné dotazy týkající se výzkumu, můžete mě kontaktovat na e-mailové adrese zikkova@gmail.com.

Děkuji za Váš čas!

Kateřina Zíková

Jsem srozuměn(a) a souhlasím s výše zmíněným informovaným souhlasem?

a) ano b) ne

Dotazník

1. Jaký je Váš věk? Uveďte prosím číslem.

2. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

a) základní/vyučen(a) b) středoškolské s maturitou c) vysokoškolské

3. Jaká je Vaše sexuální orientace?

a) heterosexuální b) homosexuální c) jiné – napište ...

4. Pro účely tohoto výzkumu budete tázáni na sexuální aktivity, které mohly vést k orgasmu – tedy pohlavní styk či jakékoli jiné dráždění.

Kolikrát jste se ve svém životě přibližně zapojil(a) do sexuální aktivity s jinou osobou, kde byl Váš orgasmus možný nebo očekávaný?

a) nikdy b) méně než 5x c) 10x d) 20 x e) 30 x f) 40 x g) více než 50 x

5. Vzpomeňte si nyní na všechny případy svých sexuálních aktivit s druhou osobou ve Vašem životě, které mohly potenciálně vést k orgasmu.

V kolika procentech z nich jste přibližně předstíral(a) orgasmus?

a) 0 % b) 1 – 20 % c) 21 – 40 % d) 41 – 60 % e) 61 – 80 % f) 81 – 99 % g) 100 %

Při kolika z nich jste se **choval(a)** jako byste měl(a) orgasmus, ačkoli tomu tak ve skutečnosti nebylo?

a) 0 % b) 1 – 20 % c) 21 – 40 % d) 41 – 60 % e) 61 – 80 % f) 81 – 99 % g) 100 %

V kolika procentech jste druhé osobě **řekl(a)**, že jste dosáhl(a) orgasmu, ačkoli se tak nestalo?

a) 0 % b) 1 – 20 % c) 21 – 40 % d) 41 – 60 % e) 61 – 80 % f) 81 – 99 % g) 100 %

Inventář

5. Níže najdete několik výroků týkajících se předstírání orgasmu. Představte si prosím situaci, **kdy jste předstíral(a) orgasmus nebo jste o jeho dosažení lhal(a)** a dle Vaší zkušenosti vyjádřete míru svého souhlasu s každým tvrzením. Buďte prosím upřímný(á).

1 (naprosto nesouhlasím) - 2 - 3 - 4 (neutrální postoj) - 5 - 6 - 7 (naprosto souhlasím)

Předstírání orgasmu je silný prostředek, který mohu využít, abych od partnera/partnerky získal(a) něco jiného
Předstírám orgasmus protože nechci, aby mě můj partner/má partnerka považoval(a) za špatného(ou) sexuální(ho) partnera/partnerku
Předstírám orgasmus, protože mě daný sexuální styk už nezajímá
Předstírám orgasmus proto, aby pro mě můj partner/má partnerka něco udělal(a) nebo mi dal(a) něco, co chci
Předstírám orgasmus, protože sex trvá příliš dlouho a chci, aby skončil
Díky předstírání orgasmu se cítím emočně blízko svému partnerovi/své partnerce
Předstírám orgasmus, protože potřebuji, aby si mě partner/partnerka všiml(a) a doceňoval(a) mě
Pro ověření Vaší pozornosti prosím označte možnost "naprosto nesouhlasím"
Předstírám orgasmus kvůli tělesnému potěšení
Předstírám orgasmus, protože se nechci se svým partnerem/svou partnerkou pohádat
Předstírám orgasmus, protože mi to zlepši náhled na život, když se mi nic nedaří
Předstírám orgasmus, protože se bojím, že pokud to neudělám, můj partner/má partnerka přestane být vzrušen(a)
Předstírám orgasmus, protože se bojím, že pokud to neudělám, můj partner/má partnerka se naštve
Předstírám orgasmus, protože chci, aby můj partner/má partnerka zůstal(a) angažovaný(á) v sexu
Předstírám orgasmus, protože nechci působit nenormálně, nebo méněcenně
Pocit emočního napojení na partnera/partnerku je důležitý způsob, jak mu/jí být blízko
Předstírám orgasmus, protože mám strach, že by mě partner/partnerka opustil(a), kdyby si myslel(a), že jsem orgasmus neměl(a)
Předstírám orgasmus, protože to zlepšuje partnerovo/partnerčino mínění o sobě
Předstírám orgasmus, protože mám pak pocit nadřazenosti a moci nad svým partnerem/svou partnerkou
Předstírám orgasmus, protože se cítím nejistý(á) partnerovými pocity ke mně
Předstírám orgasmus, aby mě můj partner/má partnerka miloval(a) více
Předstírám orgasmus, protože si sex neužívám
Předstírání orgasmu mi pomáhá při smlouvání s partnerem/partnerkou
Předstíráním orgasmu získávám od partnera/od partnerky něco jiného
Předstírám orgasmus, protože se chci cítit lépe
Pro ověření Vaší pozornosti prosím označte možnost "naprosto souhlasím"
Předstírám orgasmus, protože chci povzbudit svého partnera/svou partnerku a zlepšit svůj sexuální zážitek
Předstírám orgasmus, protože je to společností očekáváno
Předstírám orgasmus, protože se bojím, že mě jinak můj partner opustí
Předstírám orgasmus, protože chci, aby můj partner/má partnerka dosáhl(a) orgasmu
Předstírám orgasmus, protože to dělá mého partnera/mou partnerku šťastným(nou)
Předstírání orgasmu mi pomáhá ubezpečit se v tom, jak na tom náš vztah je
V situacích jeden na jednoho potřebuji cítit porozumění a být s partnerem/partnerkou na stejné vlně
Předstírám orgasmus, protože jsem pohlčen(a) okamžikem
Předstírám orgasmus, protože rád(a) projevuji nad svým partnerem/partnerkou kontrolu a dominanci
Emoční blízkost, kterou s partnerem zažívám, je pro mě uspokojivý způsob, jak se cítit doceněn(a)
Předstírám orgasmus, protože to zvyšuje partnerovo/partnerčino vzrušení
Díky předstírání orgasmu se cítím milovaná
Pro ověření Vaší pozornosti prosím označte možnost "naprosto nesouhlasím"
Předstírám orgasmus, protože to zvyšuje partnerovo/partnerčino sebevědomí
Předstírám orgasmus, protože jsem připraven(a), aby sex skončil
Předstírám orgasmus, protože je to vzrušující a uspokojivý
Předstírám orgasmus, protože nechci, aby se můj partner/moje partnerka cítil(a) méněcenně
Předstírám orgasmus kvůli moci, kterou pociťuji nad svým partnerem/svou partnerkou
Předstírám orgasmus, protože to mého partnera/mou partnerku potěší
Pro ověření Vaší pozornosti prosím označte možnost "naprosto souhlasím"
Předstírám orgasmus, protože z toho mám dobrý pocit
Předstírám orgasmus, protože nechci, aby o sobě měl můj partner/moje partnerka pochybnosti
Předstírám orgasmus, protože je to způsob, jak vyjádřit partnerovi/partnerce lásku
Předstírání orgasmu je způsob, jak získat od partnera/od partnerky něco jiného
Předstírám orgasmus, protože nechci zranit partnerovy/partnerčiny city
Předstírám orgasmus, aby se můj partner/má partnerka cítil(a) milovaný(á)

Pokud jste někdy předstíral(a) orgasmus z jiného důvodu, napište ho prosím zde:

To je z mé strany vše. Ještě jednou děkuji za Váš čas!

Příloha 3.

Schválení komisí pro etiku ve výzkumu FF UK

FILOZOFICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

Komise pro etiku ve výzkumu

V Praze dne 30. prosince 2021

Č. j.: UKFF/523602/2021

POSUDEK PŘEDLOŽENÉHO NÁVRHU PROJEKTU

Komise pro etiku ve výzkumu FF UK posoudila etickou přípustnost předloženého návrhu projektu *Důvody k předstírání orgasmu* a to z hlediska jeho celkového zaměření, plánovaných postupů a nástrojů výzkumu, dostatečnosti předpokládané informovanosti účastníků výzkumu a opatření pro ochranu jejich práv a

neshledala žádné rozpory ani nedostatky

vzhledem k požadavkům vyplývajících z právních předpisů České republiky, vnitřních a dalších předpisů univerzity a fakulty a specifických požadavků poskytovatele finančních prostředků a dalších orgánů a institucí, které provedení tohoto posudku nárokují.

předseda komise
PhDr. David Čáp, Ph.D.

člen komise

Komise pro etiku ve výzkumu
Filozofická fakulta Univerzity Karlovy
nám. Jana Palacha 2, 116 38 Praha 1
IČ: 00216208
DIČ: CZ00216208

kev@ff.cuni.cz

<http://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/komise-ff-uk/komise-pro-etiku-ve-vyzkumu/>

Příloha 4.

Faktorová analýza před úpravou

Loadiny faktorů

	Faktor						jedinečnost
	1	2	3	4	5	6	
o1				0.433			0.590
o2				0.605			0.428
o3				0.720			0.452
o4				0.495			0.572
o5				0.521			0.485
o6		0.379				0.360	0.511
o7				0.444			0.633
o8	0.854						0.261
o9	0.688						0.321
o10	0.760						0.337
o11	0.592						0.393
o12	0.663						0.337
o13	0.744						0.398
o14	0.833						0.232
o15	0.329						0.560
o16	0.541						0.412
o17							0.556
o18	0.579			0.354			0.378
o19					0.933		0.146
o20					0.822		0.294
o21					0.522		0.670
o22					0.702		0.469
o23			0.760				0.420
o24			0.618				0.586
o25			0.919				0.184
o26			0.625				0.568
o27			0.676				0.446
o28			0.374	0.363			0.601
o29			0.359	0.353			0.638
o30			0.585				0.510
o31		0.525					0.535
o32		0.466					0.580
o33							0.682
o34	0.339	0.417					0.489
o35		0.701					0.434
o36		0.698					0.425
o37		0.877					0.281
o38		0.853					0.244
o39		0.462					0.681
o40		0.407					0.519
o41						0.399	0.708
o42		0.374		0.360			0.504
o43	0.321					0.527	0.306
o44						0.696	0.289
o45		0.427					0.607
o46						0.490	0.755
o47				0.575			0.434
o48						0.371	0.727

Poznámka. Loadiny pod 0.32 byly skryty

Odstraněné položky

Vyřazeny byly postupně ty položky, které nesytily správný faktor (6, 15, 17, 40, 42, 45, 47) a dále položka číslo 33, která neměla loading vysoký nikde, a tak pouze vytvářela nepodstatný šum v datech. Nakonec byly odstraněny i položky č. 28 a 29, které ve srovnání s ostatními položkami sytily daný faktor málo a navíc stejnou mírou přispívaly jinému. V novém modelu všechny zbylé položky odpovídaly správnému faktoru a navíc nikde nedošlo k významnému crossloadingu.